

Research Paper

Identifying the Consequences of Covid-19 on Iranian Sports**Salman Alavi¹, Esmaeil Zabihi², Seyed Hossein Alavi³, Abdossaleh Zar^{4*}**

1. M.A., Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran
2. Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Azad Islamic University, Garmsar, Iran
3. Assistant Professor, Faculty of Engineering and Technology, Mahmoudabad Technical and Vocational University, Mazandaran, Iran
4. Associate professor, Department of Sport Science, School of Literature and Humanities, Persian Gulf University, Boushehr, Iran (Corresponding Author)

Received: 2020/08/22**Accepted:** 2021/04/29**Abstract**

The purpose of this study was to identify the consequences of Covid-19 on Iranian sports. This research was done in a qualitative method and a thematic analysis approach. Further, the research was applied and exploratory. The population consisted of all experts in the field of sports management with scientific background (professors of sports management) and executive background (experts, managers and entrepreneurs in sports). We interviewed 12 subjects by a purposive sampling method. We used face to face and telephone interview in order to collect information. The validity and reliability were assessed by credibility, transferability, dependability, and test-retest. The interviews were analyzed by thematic analysis approach. The results showed that the consequences of Covid-19 on Iranian sports included 72 sub-categories, which were placed in 17 main categories. Finally, 9 concepts were identified: Economic, Tourism, Human Resource, Infrastructure, Media, Health, Communication, Event, and Post-corona. Given the study gaps in this area, the results of this study can be used as a basis for future studies. Moreover, all relevant organizations and managers can get acquainted with the present and future consequences and choose solutions to deal with the consequences.

Keywords: Covid-19, Iran, Quarantine, Sports Industry.

1. Email: salman.alavi69@gmail.com

2. Email: szabihi77@gmail.com

3. Email: s_h_alavi2003@yahoo.com

4. Email: salehzar@gmail.com

Extended Abstract**Background and Purpose:**

- Identifying the economic consequences of Covid-19 on Iranian sports.
- Identifying the tourism consequences of Covid-19 on Iranian sports.
- Identifying the manpower consequences of Covid-19 on Iranian sports.
- Identifying the infrastructural consequences of Covid-19 on Iranian sports.
- Identifying the media consequences of Covid-19 on Iranian sports.
- Identifying the health consequences of Covid-19 on Iranian sports.
- Identifying the communication consequences of Covid-19 on Iranian sports.
- Identifying the event consequences of Covid-19 on Iranian sports.
- Identifying the post-Corona consequences of Covid-19 on Iranian sports.

Materials and Methods:

Given the gaps in the research literature, this research was conducted with a qualitative and exploratory approach (Koenig, 1993). Participants in the interview were selected through purposive sampling (12 interviewees). Interviewees included all sports management experts with scientific background (professors of sports management) and executive background (experts, managers and sports entrepreneurs). Initial communication with interviewees was done via email, which included an invitation to collaborate, research objectives, and general research questions. They were also given information about the voice recording and the process. To gather information, in-depth and semi-structured interviews were used, all of which were digitally recorded. The interviews lasted 20 to 32 minutes and eventually resulted in 63 pages of transcripts. According to Kvale and Brinkmann (2015), to help share ideas better and more easily, the questions were short and lack of academic language. Following the Castillo-Montoya (2016) interview method, the interviewees were first asked questions about their demographic characteristics and work history. The main research questions were then provided to them. The questions related to the field of activity of the interviewees were slightly different. To analyze the results, a thematic analysis method was used. Thematic analysis is a flexible qualitative method for achieving the "patterns" or "themes" that participants develop in their discourse (Braun & Clarke, 2006). This method begins with data collection and then continues through transcribing, reading, and re-reading, analyzing, and interpreting the data. Six-step method was used for thematic analysis: 1. The interviews were completely

transcribed and the authors read the text twice to get acquainted with it; 2. After carefully studying the texts, in the second part, we created the initial code, which was done by writing a note on the text and the margins of the text; 3. In the third part, the basic codes were arranged in the form of themes; 4. The themes derived from the text were then categorized into similar and coherent groups; 5. In the fifth step, the networks of themes were drawn, reviewed, and analyzed; 6. Finally, the final research report was analyzed and compiled.

Findings:

The results showed that from the analysis of qualitative data, 72 sub-categories were obtained, which were placed in 17 main categories. Finally, from the categories, 9 concepts were extracted: economic consequences (main categories of sports goods and services and sports and non-sports organizations), tourism consequences (main categories of sports tourism enterprises and sports tourists), consequences of human resources (main categories of organization and athlete), infrastructure consequences (main categories of sports and environmental places), media consequences (main categories of scientific-educational activities and television broadcasting), health consequences (main categories of mental health, social health and physical health), communication consequences (main categories of national and international interactions), event consequences (main categories of national and international sports associations) and post-corona consequences (main categories of sustainable development and ticket sales and reservations) was obtained.

Conclusion:

Overall, the findings show that the consequences of Covid-19 on Iranian sport include economic, tourism, manpower, infrastructure, media, health, communication, event, and post-corona consequences. The results of this research can contribute to the scientific richness of this field and serve as a basis for future studies. In practice, all relevant organizations and managers can get acquainted with the current consequences and challenges ahead and take measures to address them. Limited theoretical foundations in this area and difficulty in accessing interviewees (due to quarantine) were among the limitations of the research. In addition, it should be noted that due to quarantine restrictions and the establishment of important sports organizations in Tehran, most of the interviewees were present in Tehran, which is also a limitation of the research.

Keywords: Covid-19, Iran, Quarantine, Sports Industry.

References

1. Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101.
2. Castillo-Montoya, M. (2016). Preparing for Interview Research: The Interview Protocol Refinement Framework. *Qualitative Report*, 21(5), 811-831.
3. Kvale, S., & Brinkmann, S. (2009). *Interviews: Learning the craft of qualitative research interviewing*. Sage.
4. Koenig, G. (1994). Production de la connaissance et constitution des pratiques organisationnelles.

شناسایی پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران

سلمان علوی^۱، اسماعیل ذبیحی^۲، سیدحسین علوی^۳، عبدالصالح زر^۴*

۱. کارشناس ارشد، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران
۲. استادیار، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران
۳. استادیار، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده فنی و حرفه‌ای محمودآباد، دانشگاه فنی و حرفه‌ای، مازندران، ایران
۴. دانشیار، گروه علوم ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران (نویسنده مسئول)

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۲/۰۹

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۶/۰۱

چکیده

پژوهش حاضر با هدف شناسایی پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران انجام شد. این پژوهش به شیوه کیفی و با رویکرد تحلیل تماتیک انجام شد که از لحاظ هدف کاربردی و با ماهیت اکتشافی بود. جامعه آماری پژوهش همه صاحب نظران رشته مدیریت ورزشی با سابقه علمی (اساتید رشته مدیریت ورزشی) و اجرایی (کارشناسان، مدیران و کارآفرینان ورزشی صاحب نظر) بودند. نمونه‌گیری به صورت هدفمند انجام شد که با ۱۲ مصاحبه اشباع نظری صورت گرفت. به منظور گردآوری اطلاعات از مصاحبه نیمه ساختاریافته استفاده شد که به صورت ارتباط مستقیم و به صورت تماس تلفنی انجام شد. برای سنجش روایی و پایایی از مقبولیت، قابلیت انتقال، تأییدپذیری و بازآزمون استفاده شد. تحلیل مصاحبه‌ها به شیوه تحلیل مضمون انجام شد. از تجزیه و تحلیل داده‌ها، ۷۲ مقوله فرعی به دست آمد که در ۱۷ مقوله اصلی قرار گرفت. مقوله‌ها در نه مفهوم پیامدهای اقتصادی، گردشگری، نیروی انسانی، زیرساختی، رسانه‌ای، سلامت، ارتباطی، رویدادی و پیامدهای پسا کرونا خلاصه شدند. با توجه به خلأهای مطالعاتی این حوزه، نتایج این پژوهش می‌تواند به عنوان زیربنایی برای مطالعات آینده قرار گیرد. همچنین همه سازمان‌ها و مدیران ذی‌ربط می‌توانند با پیامدهای حاضر و چالش‌های پیش‌رو آشنا شوند و در جهت مقابله با آن‌ها تدابیری را اتخاذ کنند.

واژگان کلیدی: ایران، صنعت ورزش، قرنطینه، کوید-۱۹.

1. Email: salman.alavi69@gmail.com
2. Email: szabihi77@gmail.com
3. Email: s_h_alavi2003@yahoo.com
4. Email: salehzar@gmail.com

مقدمه

ویروس‌های کرونا یک خانواده بزرگ از ویروس‌ها هستند که از نظر ژنتیکی ساختار متفاوتی دارند. شیوع این ویروس در دسامبر سال ۲۰۱۹ در ووهان چین آغاز شد و از ۱۷ مارس ۲۰۲۰ انتقال گسترده انسان به انسان گزارش شد (زو، ژانگ، وانگ، لی، یانگ، سانگ و لیو^۱، ۲۰۲۰، ۲). این بیماری یک سندرم مسری و حاد تنفسی است که از طریق تعامل انسان و حیوان به وجود آمده است (پارنل، ویدوپ، بوند و ویلسون^۲، ۲۰۲۰، ۲). این بیماری گستره جهانی دارد و هیچ قاره‌ای از چنگال او خارج نیست و جامعه‌ای را که طی سالیان دراز ایجاد کرده‌ایم، به لرزه انداخته است (پارنل و همکاران، ۲۰۲۰، ۲). پس از گذشت چند ماه این مسئله موجب نگرانی بین‌المللی شد؛ به طوری که در ۳۱ ژانویه سال ۲۰۲۰ سازمان بهداشت جهانی^۳ را بر آن داشت تا اورژانس بهداشت عمومی را اعلام کند (ون، ایونگ، لیو و یینگ^۴، ۲۰۲۰، ۳۳۱؛ میلان-اونیت، رودریگز-مورالس، کاماچو-مورنو، مندوزا-رامیرز، رودریگز-سابوگال و آوارز-مورنو^۵، ۲۰۲۰، ۱۹۰). با گذشت زمان، نگرانی جهانی افزایش یافت (وانگ، هوربی، هیدن و گو^۶، ۲۰۲۰، ۴۷۱). ترس جهانی از ظرفیت‌های گسترش سریع ویروس کرونا به ایجاد محدودیت‌های اساسی در زندگی در سراسر جهان منجر شد (هلیول، ابوت، گیما، باس، جارویس، راسل و فلاشه^۷، ۲۰۲۰، ۴) و این وضعیت مختل‌کننده سلامت و اقتصاد کشورها شد (گالگو، ایشیورا، ساه و رودریگز مورالس^۸، ۲۰۲۰، ۳). پس از همه‌گیری کوید-۱۹ در تمامی مناطق، روندهای پزشکی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی فراوانی در پاسخ به این بیماری شکل گرفته‌اند (ایوانس، بلکول، دولان، فالن، هوکمن، لنیس و ویلکاک^۹، ۲۰۲۰، ۲) و اقدامات محافظتی مختلفی توسط مسئولان

1. Zhu, Zhang, Wang, Li, Yang, Song & Niu
2. Parnell, Widdop, Bond & Wilson
3. World Health Organization
4. Wen, Aston, Liu & Ying
5. Millán-Oñate, Rodríguez-Morales, Camacho-Moreno, Mendoza-Ramírez, Rodríguez-Sabogal & Álvarez-Moreno
6. Wang, Horby, Hayden & Gao
7. Hellewell, Abbott, Gimma, Bosse, Jarvis, Russell & Flasche
8. Gallego, Ishiura, Sah & Rodríguez-Morales
9. Evans, Blackwell, Dolan, Fahlén, Hoekman, Lenneis & Wilcock

از جمله فاصله‌گذاری اجتماعی، بستن مشاغل (کورسینی، بیشیوتی، ارل و ولپی^۱، ۲۰۲۰)، تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها، ممنوعیت سفر، ممنوعیت رویدادهای فرهنگی-ورزشی و سایر مراسم اجتماعی صورت گرفت (هامانی، حرابی، موهر و کروتروپ^۲، ۲۰۲۰). محدودیت‌های مسافرتی بین‌المللی، منطقه‌ای و محلی، بلافاصله اقتصادهای ملی از جمله سیستم‌های گردشگری یعنی مسافرت‌های بین‌المللی، گردشگری داخلی، بازدید روزانه و بخش‌هایی متنوع از جمله حمل‌ونقل هوایی، سفرهای دریایی، حمل‌ونقل عمومی، اقامت، کافه‌ها و رستوران‌ها، همایش‌ها، جشنواره‌ها و جلسات را تحت‌تأثیر قرار داد. بسیاری از کشورها تحریم سفر، بستن مرزها یا معرفی دوره‌های قرنطینه را اتخاذ کردند و گردشگری بین‌المللی و داخلی به شدت کاهش یافت (گوسلینگ، اسکات و هال^۳، ۲۰۲۰).

صنعت ورزش نیز از این قاعده مستثنا نبود؛ به طوری که کوید-۱۹ و وضعیت حاکم بر جهان موجب ایجاد تغییراتی در صنعت ورزش شد؛ به عنوان مثال می‌توان به به تعویق افتادن بازی‌های المپیک و پارالمپیک توکیو (پارنل و همکاران، ۲۰۲۰، ۲؛ گالگو و همکاران، ۲۰۲۰، ۳)، لغو یا به تعویق افتادن لیگ‌های ورزشی معتبر و مهم مانند لیگ فوتبال انگلیس (کلارکسون، کولین، پاپ و پری^۴، ۲۰۲۰، ۱) و تعطیلی رویدادهای اجتماعی-ورزشی و اماکن ورزشی اشاره کرد (هامانی و همکاران، ۲۰۲۰، ۱). ورزشکاران نیز در این ایام پرتلاطم در خانه نشستند. علاوه بر این، طرح فاصله اجتماعی با پیامدهایی مانند بسته شدن اماکن ورزشی مانند پارک‌ها و سالن‌های بدنسازی همراه بود و امکانات زیادی برای از سرگیری فعالیت‌های ورزشی در دسترس نبود (گلت و کول^۵، ۲۰۲۰، ۱). پیامدهای یادشده موجب شد که برخی از پژوهشگران به بررسی چالش‌های صنعت ورزش در زمان همه‌گیری کوید-۱۹ بپردازند؛ به عنوان مثال، ریزوندی، افروزه و جلیوند (۲۰۲۰) مطالعه‌ای با عنوان «شناسایی چالش‌های کسب‌وکارهای ورزشی در بحران کوید-۱۹ و ارائه راهکار» پرداختند. نتایج مربوط به چالش‌ها به دو حوزه ساختاری و کسب‌وکاری طبقه‌بندی شدند که سطح ساختاری دارای دو شاخه فرعی کلان و خرد بود. بخش چالش‌های کسب‌وکار نیز شامل دو شاخه فرعی زیرساختی و منابع انسانی بود.

1. Corsini, Bisciotti, Eirale & Volpi
2. Hammami, Harrabi, Mohr & Krustrup
3. Gössling, Scott & Hall
4. Clarkson, Culvin, Pope & Parry
5. Gilat & Cole

همچنین راهکارهایی به منظور ترمیم اقتصادی در دوران پسا کرونا شامل راهکارهای سیاسی، ساختاری و اقتصادی شناسایی شد. نوروزی سیدحسینی (۲۰۲۰) مطالعه‌ای با عنوان «درک تجربه زیسته ورزشکاران حرفه‌ای ایرانی از پاندمی کوید-۱۹: رویکردی پدیدارشناسانه» انجام داد. براساس تجزیه و تحلیل انجام شده، پنج دسته معانی برای تجربه زیسته ورزشکاران حرفه‌ای ایرانی از پاندمی کوید-۱۹ شناسایی شد که عبارت بودند از: الف- درهم‌ریختگی خلیقات و عادات شخصی، ب- تغییر سبک زندگی، ج- بازنگری شیوه طی کردن مسیر شغلی، د- فرصت‌یابی برای کنشگری و ه- بازتعریف کارکرد اجتماعی و اقتصادی. یافته‌های پژوهش پورسلطانی و سعیدی (۲۰۲۰) نشان داد که مؤلفه‌های شناخت سیاسی، شناخت اقتصادی، شناخت فرهنگی و اجتماعی، شناخت رفتاری و شناخت اعتقادی نقش تبیین‌کننده‌ای در شکل‌گیری عملکرد شناختی دانشجویان تربیت بدنی دارند. همچنین بالاترین رتبه به شناخت رفتاری و پایین‌ترین رتبه به شناخت سیاسی مربوط بود. نتایج پژوهش آقازاده، رنجبری و نجف زاده (۲۰۲۰) نشان داد که برای همگام‌سازی صنعت ورزش ایران با شیوع ویروس کوید-۱۹ توجه به عوامل فنی، مدیریتی، حمایتی و فروش مهم است. نتایج نشان داد که عوامل فنی مهم‌ترین عامل همگام‌سازی صنعت ورزش ایران با شیوع ویروس کوید-۱۹ هستند. سلیمانی، بارانی، اینانلو و خجسته (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان «مدل‌سازی رفتار خرید مشتریان فروشگاه‌های ورزشی در زمان شیوع ویروس کرونا (پیش‌آیندها و پس‌آیندها)» انجام دادند. نتایج نشان داد که مؤلفه‌های اثرگذار بر رفتار خرید (پیش‌آیندها) به ترتیب عبارت‌اند از: علاقه به ورزش، عوامل مربوط به آمیخته بازاریابی، عوامل جمعیت‌شناختی، عوامل روان‌شناختی، شبکه‌های اجتماعی، عوامل محیطی، عوامل دانشی، ویژگی‌های شخصیتی و عوامل موقعیتی. همچنین پس‌آیندهای مثبت اولویت بیشتری در مقایسه با پس‌آیندهای منفی دارند. براخاص، برومند، دستوم و بزرگپور (۲۰۲۰) پژوهشی با هدف بررسی مدیریت کسب‌وکار در دوره بحران ناشی از بروز ویروس کرونا و ارائه عوامل، چالش‌ها و راهبردها انجام دادند. چارچوب مفهومی نهایی شامل ۷۷ مؤلفه، ۲۲ بُعد، هشت منظر و سه سطح شناسایی شده بود. سه سطح مدل شامل سطوح زمینه‌ای-محیطی، ساختاری-قابلیتی و فرایندی-کارکردی بود که متغیرهای زیرمجموعه آن‌ها به صورت متوالی بر هم اثرگذاری و از هم اثرپذیری داشتند. در انتها مهم‌ترین چالش‌ها و راهبردها درون سیستمی و برون سیستمی برای کارآمدسازی مدیریت کسب‌وکار

در شرایط بحران و رکورد اقتصادی ناشی از شیوع ویروس کرونا براساس چارچوب مفهومی ارائه شد. طیبی، اسدی و جنانی (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان «پارادایم توسعه بهبود فرهنگ ورزش در خانه در زمان شیوع ویروس کرونا» انجام دادند. مدل پارادایمی پژوهش آن‌ها براساس الگوی پارادایمی استراوس و کوربین طراحی شد. در این مدل، شرایط علی، عوامل فردی، جذابیت ورزش خانگی و افزایش آگاهی فرایند توسعه بهبود فرهنگ ورزش در خانه در زمان شیوع ویروس کرونا نشان داده شد. همچنین شرایط زمینه‌ای، عوامل رقابت، انگیزه آمادگی جسمانی و هیجان و احساس، برای داشتن رویکرد بهبود فرهنگ ورزش در خانه در زمان شیوع ویروس کرونا بودند.

در مطالعات خارجی، پیلی، ون رنسبورگ، دوان رنسبورگ، رامانگول، هولتزاوزن، دیکسترا و کرونز^۱ (۲۰۲۰) به بررسی اثرهای کوید-۱۹ بر ورزشکاران نخبه و نیمه‌نخبه آفریقای جنوبی پرداختند. در این مطالعه نتیجه گرفته شد که کوید-۱۹ با پیامدهایی بر وضعیت جسمی، تغذیه‌ای و روانی ورزشکاران همراه است. گالگو و همکاران (۲۰۲۰) به بررسی پیامدهای ویروس کرونا بر بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۲۰ توکیو پرداختند. در این مطالعه به بررسی وضعیت المپیک ۲۰۲۰ (پیش از اعلام به تعویق افتادن این رویداد) پرداخته شد که برخی از چالش‌ها و راهکارهای مقدماتی ذکر شد. در مطالعه‌ای دیگر به ارائه توصیه‌های قلبی-عروقی برای بازگشت ورزشکاران (غیربیمار، مبتلا به کوید-۱۹ و بهبودیافته‌گان) به عرصه ورزش پرداخته شد (فیلن، کیم و چانگ^۲، ۲۰۲۰، ۱). ایوانس و همکاران (۲۰۲۰) در مطالعه‌ای به تقابل ورزش با بیماری همه‌گیر کوید-۱۹ پرداختند. در این مطالعه بیان شده است که در حال حاضر نمی‌توان تمامی پیامدهای این ویروس بر ورزش و مشارکت ورزشی را شناسایی کرد (به‌خصوص پیامدهای بلندمدت). هدف از پژوهش آن‌ها، ارائه فضایی برای ایجاد تفکر در این حوزه بود. همامی^۳ و همکاران (۲۰۲۰) در مطالعه‌ای به ارائه توصیه‌های خاص برای تمرینات بدنی در خانه در طول دوران قرنطینه پرداختند. این پژوهش اطلاعات مفیدی را درباره فعالیت بدنی در منزل برای افراد کم تحرک از جمله کودکان و نوجوانان ارائه داده است که می‌تواند در طول بیماری

1. Pillay, van Rensburg, Dvan Rensburg, Ramagole, Holtzhausen, Dijkstra & Cronje
2. Phelan, Kim & Chung
3. Hammami

همه‌گیر یا شیوع دیگر بیماری‌های عفونی انجام شود. کلارکسون^۱ و همکاران (۲۰۲۰) در مطالعه خود به بررسی پیامدهای ویروس کرونا بر آینده فوتبال نخبه زنان در انگلیس پرداختند. پارنر و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهشی به بررسی بیماری کرونا در رویدادهای ورزشی بزرگ پرداختند. تمرکز اصلی پژوهش آن‌ها بر تأثیرات اولیه کوید-۱۹ بر رویداد یورو ۲۰۲۰ بود. علاوه بر این، به بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ و فوتبال تفریحی جامعه نیز اشاره شده است. این مطالعه اظهار می‌کند که کوید-۱۹ می‌تواند بر نحوه عملکرد ورزش در آینده تأثیر بگذارد و بر لزوم توجه سازمان‌ها و مدیران به این مسئله اشاره شده است. ماگوری، کاستروگیوانی، باتاگلیا، پپی، داگاتا، پالما و موسومچی^۲ (۲۰۲۰) مطالعه‌ای با هدف بررسی تأثیر فعالیت بدنی با سلامت روانی در طول کوید-۱۹ و در کشور ایتالیا انجام دادند. نتایج این پژوهش نشان داد که فعالیت بدنی تأثیر مثبت و معناداری بر بهزیستی روانی افراد دارد. بشریت در گذشته نیز با وقایعی مشابه مانند آنفولانزا^۳، ابولا^۴، سارس^۵، مرگ سیاه^۶ (در سال‌های ۱۳۴۶-۱۳۵۳) یا اپیدمی کوکولیتزی^۷ (در قرن شانزدهم) روبه‌رو شده است (ایوانس و همکاران، ۲۰۲۰، ۲). در زمان همه‌گیری ویروس آنفولانزا، دو رویداد بزرگ ورزشی بازی‌های المپیک زمستانی ونکوور ۲۰۱۰ و جام جهانی فوتبال در آفریقای جنوبی برگزار شد. در جریان شیوع ویروس ابولا، مسابقات جام ملت‌های آفریقای ۲۰۱۵ و در زمان شیوع ویروس زیکا^۸، المپیک ریو ۲۰۱۶ برزیل برپا شد. با وجود برگزاری این رویدادها هم‌زمان با بیماری‌های عفونی یادشده، مشکل خاصی به وجود نیامد (پارنل و همکاران، ۲۰۲۰، ۳)؛ با این حال وضعیت حاضر فوق‌العاده و خاص است؛ چراکه این بیماری در سطوح جهانی، منطقه‌ای و ملی فراگیر شده است و با پیامدهای اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی همراه بوده است. کوید-۱۹ موجب تعطیل شدن بیشتر صنایع، ایجاد فشارهای مالی، چالش‌های مربوط به کار، اختلال در مسافرت‌ها، بسته‌شدن مرزها شده است و همچنین با سطح

1. Clarkson
2. Maugeri, Castrogiovanni, Battaglia, Pippi, D'agata, Palma & Musumeci
3. Influenza
4. Ebola
5. SARS
6. Black Death
7. Cocolitzli Epidemics
8. The Zika virus

گسترده‌ای از پوشش رسانه‌ای همراه بوده است (کاشل، کور و باسیستا، ۲۰۲۰، ۲؛ ایوانس و همکاران، ۲۰۲۰، ۲)؛ بنابراین با توجه به اهمیت بحران به‌وجودآمده و با نظر به تأثیر چشمگیری که بر تمامی صنایع گذاشته است، ضرورت می‌یابد که چالش‌های کنونی و آینده حاصل از این ویروس بر تمامی ابعاد ورزش نیز شناسایی شود و در راستای آن تدابیری در جهت مقابله و بهبود وضعیت کنونی و آینده اندیشیده شود؛ از این‌رو هدف از انجام‌شدن این پژوهش شناسایی پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران بود. همان‌طور که در پیشینه پژوهش اشاره شد، تاکنون چند مطالعه داخلی در زمینه کوید-۱۹ و ورزش انجام شده است که برخی از آن‌ها صرفاً به جنبه اقتصادی (ریزوندی و همکاران، ۲۰۲۰؛ براخاص و همکاران، ۲۰۲۰؛ سلیمانی و همکاران، ۲۰۲۰)، یک پژوهش به بررسی پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزشکاران (نوروزی سیدحسینی، ۲۰۲۰)، یک پژوهش درباره فرهنگ ورزش در خانه (طیبی و همکاران، ۲۰۲۰) و یک مطالعه درباره عملکرد شناختی دانشجویان (پورسلطانی و سعیدی، ۲۰۲۰) بوده است و یک پژوهش نیز به چگونگی همگام‌سازی صنعت ورزش ایران با شیوع ویروس کوید-۱۹ (آقازاده و همکاران، ۲۰۲۰) پرداخته است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، تاکنون هیچ مطالعه‌ای جامع که دربرگیرنده همه ابعاد ورزش ایران باشد، انجام نشده است. نتایج مطالعات خارجی نیز تعمیم‌یافتنی به وضعیت داخلی کشور نیست. با توجه به موارد ذکرشده، جنبه نوآوری پژوهش در ارتباط با موضوع و اهداف پژوهش تأیید می‌شود؛ بنابراین نتایج این پژوهش می‌تواند در تکمیل مبانی نظری موجود و غنای علمی این حوزه کمکی شایان کند و به‌عنوان زیربنایی برای مطالعات آینده قرار بگیرد که این امر بیان‌کننده اهمیت نظری این پژوهش است. به‌صورت عملی نیز همه سازمان‌ها و مدیران ذی‌ربط می‌توانند با چالش‌های حاضر و چالش‌های پیش‌رو آشنا شوند و در جهت مقابله با آن‌ها تدابیری اتخاذ کنند. با توجه به موارد مطرح‌شده، پژوهشگران مطالعه حاضر در پی یافتن پاسخ برای این سؤال هستند که پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران کدام‌اند؟

1. Koshle, Kaur & Basista

روش پژوهش

این پژوهش با هدف شناسایی پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران انجام شد؛ بنابراین از لحاظ هدف، کاربردی است. پژوهش حاضر کیفی و از نوع پژوهش‌های اکتشافی است که از روش تحلیل مضمون یا تماتیک^۱ استفاده شده است. جامعه آماری همه صاحب‌نظران رشته مدیریت ورزشی با سابقه علمی (اساتید رشته مدیریت ورزشی) و اجرایی (کارشناسان، مدیران و کارآفرینان ورزشی صاحب‌نظر) بودند. نمونه‌گیری به صورت هدفمند^۲ انجام شد که با ۱۲ مصاحبه اشباع نظری^۳ صورت گرفت. به منظور گردآوری اطلاعات از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته^۴ استفاده شد که به صورت ارتباط مستقیم (با رعایت پروتکل‌های بهداشتی) و به صورت تماس تلفنی انجام شد. به منظور ثبت اطلاعات، علاوه بر نکته‌برداری، از دستگاه ویژه ضبط صدا^۵ نیز استفاده شد. به دلیل مسائل اخلاقی، پژوهشگر قبل از شروع هر مصاحبه، برای ضبط مصاحبه از مصاحبه‌شوندگان اجازه گرفت. ذکر این نکته حائز اهمیت است که فهرستی مقدماتی حاوی سؤال‌های مصاحبه و ابزار اولیه گردآوری داده‌ها تنظیم شد و سپس به‌عنوان راهنمای مصاحبه، قبل از انجام شدن مصاحبه با هریک از صاحب‌نظران برای آنان ارسال شد. سؤال‌های اولیه مصاحبه با توجه به پیشینه پژوهش و اهداف مدنظر تدوین شدند که بسته به شرایط مصاحبه، سؤال‌های دیگری نیز اضافه شد. مصاحبه با توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان شروع شد و سپس سؤال‌های اصلی پژوهش ارائه شد. در پایان نیز با پرسیدن سؤالی باز از مصاحبه‌شوندگان مانند «فکر می‌کنید مطلبی هست که به آن در این حوزه نپرداخته‌اید؟» مصاحبه پایان یافت. مدت زمان مصاحبه بین ۲۰ تا ۴۰ دقیقه بود که در پژوهش حاضر میانگین مصاحبه با نمونه‌ها ۳۰ دقیقه بود.

پس از اجرای مصاحبه‌ها، به شیوه تحلیل مضمون، پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران استخراج شد. به‌طور کلی، تحلیل مضمون به دنبال استخراج مضامین و مفاهیم موجود در مصاحبه است و شبکه مضامین که در پایان ساخته می‌شود، به ساختار دادن به این مضامین منجر می‌شود. در این راستا،

1. Thematic Analysis
2. Purposive Sampling
3. Theoretical Saturation
4. Semi-Structured
5. Voice Recording

تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه‌ها انجام شد: مرحله اول - تجزیه و توصیف مصاحبه‌ها (مکتوب کردن مصاحبه‌ها، ایجاد کدهای اولیه و کدگذاری، جست‌وجو و شناخت مضامین)، مرحله دوم - تشریح و تفسیر متن (ترسیم شبکه مضامین و تحلیل شبکه مضامین)، مرحله سوم - ترکیب و ادغام متن (تدوین گزارش).

برای سنجش روایی از مقبولیت^۱، قابلیت انتقال^۲ و تأییدپذیری^۳ استفاده شد. در این پژوهش برای افزایش مقبولیت از روش تحلیلگران متعدد استفاده شد. در این راستا، هنگام اجرای مصاحبه و تحلیل داده‌ها از دو دانشجوی مقطع کارشناسی‌ارشد مدیریت ورزشی که از موضوع پژوهش مطلع بودند، یاری گرفته شد. علاوه بر این، یافته‌های پژوهش در اختیار پنج تن از مشارکت‌کنندگان قرار گرفت و نظرهای تکمیلی آنان نیز اعمال شد. افزایش قابلیت انتقال با مرور متعدد مصاحبه‌ها و استخراج حداکثری و غیرتکراری مطالب انجام شد. همچنین با ارائه جزئیات و ویژگی‌های جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان مانند سن، جنس، شغل، سابقه کار و تحصیلات، به بهبود قابلیت انتقال پرداخته شد. به‌منظور تأییدپذیری، پژوهشگر یادداشت‌ها و مصاحبه‌ها را ثبت و ضبط کرد و همچنین تمام روند پژوهش و مسیر تصمیم‌های خود را تا حد امکان در طی پژوهش گزارش کرد.

همچنین در پژوهش حاضر از پایایی بازآزمون^۴ برای محاسبه پایایی مصاحبه‌های انجام‌گرفته استفاده شد. روش محاسبه پایایی بین کدگذاری‌های انجام‌گرفته توسط پژوهشگر، به ترتیب زیر بود:

$$\text{درصد پایایی} = \frac{2 \times \text{تعداد توافقات}}{\text{تعداد کل کدها}} \times 100$$

از بین مصاحبه‌های انجام‌گرفته، به‌صورت تصادفی سه مصاحبه انتخاب شد و هرکدام از آن‌ها دو بار در یک فاصله زمانی ۳۰ روزه (یک ماه) توسط پژوهشگر کدگذاری شدند. در این راستا، استملر^۵ (۲۰۰۱) در پژوهش خود میزان پایایی بیشتر از ۶۰ صدم را تأیید کرد و قابل قبول بیان کرد. نتایج حاصل از کدگذاری‌ها در جدول شماره یک آمده است.

1. Credibility
2. Transferability
3. Dependability
4. Test-Retest
5. Stemler

جدول ۱- محاسبه پایایی مصاحبه‌ها به روش بازآزمون

Table 1- Calculation of Reliability of Interviews by Retest Method

ردیف Row	عنوان مصاحبه Interview Title	تعداد کل کدها Total Number of Codes	تعداد توافقات Number of Agreements	تعداد عدم توافقات Number of Disagreements	پایایی بازآزمون (درصد) Reliability of Retest (Percent)
1	P ₄	21	9	3	86%
2	P ₇	12	5	2	83%
3	P ₁₁	13	6	1	92%
	کل Total	46	20	6	87%

همان‌طور که در جدول شماره یک مشاهده می‌شود، تعداد کل کدها در دو فاصله زمانی ۳۰ روزه برابر با ۴۶، تعداد کل توافقات بین کدها در این دو زمان برابر با ۲۰ و تعداد کل عدم توافقات در این دو زمان برابر با ۶ بود. پایایی بازآزمون مصاحبه‌های انجام‌گرفته در این پژوهش، با استفاده از فرمول ذکرشده، برابر با ۸۷ صدم بود. با توجه به اینکه این میزان پایایی بیشتر از ۶۰ صدم است (استملر، ۲۰۰۱)، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها تأییدشده و قابل قبول است.

نتایج

در این بخش، پس از بیان ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان، به تحلیل کیفی پاسخ پرسش‌های اصلی پژوهش پرداخته می‌شود.

جدول ۲- توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان

Table 2 - Description of Demographic Characteristics of the Interviewees

وابستگی سازمانی Organizational Affiliation	نوع سازمان Type of Organization	مدت مصاحبه Interview Duration	جنسیت Gender	سن Age	سطح تحصیلات Level of Education	سابقه فعالیت Work Experience
استادیار مدیریت ورزشی Assistant Professor of Sports Management	دانشگاه ایوانکی University of Eyvanakey	30 Minutes	مرد Male	36 Years	دکتری Ph.D.	3 Years

25 Years	دکتری Ph.D.	57 Years	مرد Male	30 Minutes	دانشگاه علامه طباطبائی Allameh Tabataba'i University	دانشیار مدیریت ورزشی Associate Professor of Sports Management
5 Years	دکتری Ph.D.	40 Years	مرد Male	40 Minutes	دانشگاه اصفهان University of Esfahan	دانشیار مدیریت ورزشی Associate Professor of Sports Management
9 Years	کارشناسی ارشد Master's Degree	42 Years	مرد Male	20 Minutes	سازمان خصوصی (تولیدی پوشاک) Private Organization (Clothing Manufacturer)	کارآفرین ورزشی Sports Entrepreneur
8 Years	کارشناسی ارشد Master's Degree	38 Years	زن Female	30 Minutes	وزارت ورزش و جوانان Ministry of Sport and Youth	کارشناس ورزشی Sport expert
19 Years	دکتری Ph.D.	54 Years	مرد Male	25 Minutes	دانشگاه علامه طباطبائی Allameh Tabataba'i University	دانشیار مدیریت ورزشی Associate Professor of Sports Management
9 Years	دکتری Ph.D.	46 Years	مرد Male	40 Minutes	وزارت ورزش و جوانان Ministry of Sport and Youth	کارشناس ورزشی Sport expert
11 Years	کارشناسی ارشد Master's Degree	40 Years	مرد Male	20 Minutes	کمیته ملی المپیک National Olympic Committee of the Islamic	مدیر ورزشی Sport Manager

Republic of Iran						
20 Years	دکتری Ph.D.	53 Years	زن Female	20 Minutes	دانشگاه تهران University of Tehran	دانشیار مدیریت ورزشی Associate Professor of Sports Management
8 Years	دکتری Ph.D.	43 Years	مرد Male	30 Minutes	دانشگاه شاهرود Shahroud University	استادیار مدیریت ورزشی Assistant Professor of Sports Management
15 Years	دکتری Ph.D.	49 Years	مرد Male	35 Minutes	دانشگاه تهران University of Tehran	دانشیار مدیریت ورزشی Associate Professor of Sports Management
11 Years	دکتری Ph.D.	41 Years	مرد Male	20 Minutes	دانشگاه آزاد واحد تهران جنوب Islamic Azad University South Tehran Branch	استادیار مدیریت ورزشی Assistant Professor of Sports Management

نتایج آمار توصیفی نشان داد که ۸۳ درصد (۱۰ نفر) از مصاحبه‌شوندگان مرد و ۱۷ درصد (۲ نفر) زن بودند که ۶۷ درصد از این افراد اساتید رشته مدیریت ورزشی و ۳۳ درصد، کارشناسان، مدیران و کارآفرینان ورزشی صاحب‌نظر بودند. براساس نتایج، ۷۵ درصد از افراد دارای مدرک دکتری و ۲۵ درصد دارای مدرک کارشناسی‌ارشد بودند که از این تعداد ۵۸ درصد از مصاحبه‌شوندگان (هفت نفر) در رده سنی بین ۳۶ تا ۴۵ سال، ۳۳ درصد (چهار نفر) در رده سنی بین ۴۶ تا ۵۵ سال و نه درصد باقی‌مانده (یک نفر) در رده سنی بیش از ۵۵ سال قرار داشتند. همچنین مشخص شد که از لحاظ سابقه فعالیت (علمی یا اجرایی) ۵۰ درصد زیر ۱۰ سال، ۴۱ درصد بین ۱۰ تا ۲۰ سال و نه درصد بیشتر از ۲۰ سال سابقه کار داشتند.

در جدول شماره سه تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش (مقوله فرعی، مقوله اصلی و مفهوم) در ارتباط با شناسایی پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران نمایش داده شده است.

جدول ۳- مفهوم‌ها، مقوله‌های اصلی و مقوله‌های فرعی پیامدهای ویروس کرونا بر ورزش ایران
Table 3- Concepts, Main Categories and Subcategories of the Consequences of Coronavirus on Iranian Sports

مقوله‌های فرعی Subcategories	مقوله‌های اصلی Main Categories	مفهوم‌ها Concepts
چالش‌های مربوط به دستیابی به کالاهای با برند خارجی (به دلیل بسته‌بودن مرزها)	کالا و خدمات ورزشی Athletic Goods and Services	اقتصادی Economical
افزایش تقاضا و افزایش قیمت کالا و تجهیزات داخلی		
چالش‌های مربوط به خرید کالاهای ورزشی مدنظر (به دلیل بسته‌بودن فروشگاه‌ها)		
افزایش فروش کالاهای ورزشی مخصوص خانه (مانند دمبل، کش‌های بدنسازی و...)		
دشواری در دستیابی به برخی از خدمات ورزشی مانند مجموعه‌های اصلاحی-درمانی یا مشاوره‌های تغذیه و... گسترش اپلیکیشن‌های آموزش و مشاوره ورزشی		
نوسان‌های مربوط به فروش و قیمت کالاهای ورزشی (مانند دستگاه‌های بدنسازی)		
چالش‌های مربوط به دستیابی به مواد خام مورد نیاز در تولید کالاهای ورزشی		
آسیب اقتصادی مربوط به بلیت‌فروشی		
کاهش درآمد مدیران و صاحبان باشگاه‌های ورزشی		
کاهش سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی در امور ورزشی		
کاهش تولید ناخالص ملی		
از بین رفتن شغل برخی از کسب‌وکارهای الکترونیک (مانند اپلیکیشن‌های رزرواسیون)		
کاهش درآمد حاصل از حق پخش تلویزیونی		
کاهش تمایل به خرید سهام شرکت‌های تولیدی و خدماتی ورزشی		
کاهش درآمد دولت از مالیات دریافتی		

<p>بدهکاری یا ورشکستگی‌های مشاغل کوچک و متوسط ورزشی</p>			
<p>ازبین‌رفتن شغل برگزارکنندگان تورهای ورزشی (آژانس‌های مسافرتی ورزشی)</p>			
<p>ازبین‌رفتن شغل راهنماهای تور</p>	<p>بنگاه‌های گردشگری ورزشی</p>	<p>گردشگری Tourism</p>	<p>Sports Tourism Businesses</p>
<p>رونق تورهای گردشگری آنلاین و رونق جشنواره‌های گردشگری آنلاین</p>			
<p>ازبین‌رفتن شغل سایت‌های رزرواسیون (مانند سایت رزرواسیون هتل)</p>			
<p>کاهش تورسیم ورزشی</p>			
<p>امتناع از حضور در برخی از کشورها، اقامتگاه‌ها و رستوران‌ها خودداری از حضور در برخی اماکن ورزشی مانند اماکن سرپوشیده</p>			<p>توریست ورزشی Sports Tourist</p>
<p>ازبین‌رفتن کسب‌وکار برخی از مربی‌های ورزشی</p>		<p>نیروی انسانی Human Resource</p>	<p>سازمانی Organizational</p>
<p>افزایش فعالیت مجازی مربی‌های ورزشی</p>			
<p>تعدیل نیروی سازمان‌ها</p>			
<p>کاهش نیروی کار</p>			
<p>کاهش آمادگی جسمی و روانی ورزشکاران</p>		<p>ورزشکار Athlete</p>	<p>ورزشکار Athlete</p>
<p>کاهش مهارت‌های ورزشی ورزشکار (به‌خصوص ورزشکاران رشته‌های تیمی)</p>			
<p>کاهش درآمد ورزشکاران</p>			
<p>بسته‌شدن اماکن ورزشی روباز و سرپوشیده (مانند سالن‌های ورزشی، استخرها و...)</p>			<p>اماکن ورزشی Sport Facilities</p>
<p>تمایل افراد به حضور در اماکن ورزشی طبیعی (مانند مسیر کوه‌ها، دریا و...)</p>			
<p>توقف یا حرکت نزولی ساخت‌وساز اماکن ورزشی</p>		<p>زیرساختی Infrastructure</p>	<p>زیست‌محیطی Environmental</p>
<p>کاهش تولید زباله‌های زیست‌محیطی</p>			
<p>صرفه‌جویی در مصرف انرژی</p>			
<p>کاهش آسیب‌های زیست‌محیطی در اماکنی مانند کوه، دریا و... و...</p>			
<p>ایجاد فرصت برای احیای دوباره برخی از اماکن طبیعی (مانند پیست‌های اسکی، دریا و...)</p>			

لغو یا تعویق سمینارها و کنفرانس‌های علمی حضوری و توسعه و بینارهای آموزشی	فعالیت‌های علمی-آموزشی Scientific-Educational Activities	رسانه Media
افزایش محتوای آموزشی آنلاین		
ایجاد سیستم آموزش آنلاین درس تربیت‌بدنی در مؤسسات آموزشی	پخش تلویزیونی TV Broadcast	
افزایش تولید برنامه‌های تلویزیونی		
کاهش پویایی و تنوع در پخش تلویزیونی برنامه‌ها	سلامت روانی Mental Health	
آسیب جدی به پخش تلویزیونی رویدادهای ورزشی		
اثرات منفی روانی بر هوادار (به‌دلیل تعطیل شدن رویدادهای ورزشی)	سلامت اجتماعی Social Health	سلامت Health
افزایش اختلالات روانی مانند اضطراب و افسردگی در جامعه (به‌دلیل کاهش فعالیت جسمانی)		
به‌وجود آمدن حس ترس از مسافرت در بین گردشگران ورزشی	سلامت جسمی physical Health	
انزوا و گوشه‌گیری اجتماعی به‌خصوص در بین سالمندان (به‌دلیل حضور نداشتن در فعالیت‌های ورزشی گروهی)		
از بین رفتن تصویر برند برخی کشورها و شهرها (مانند کشور چین و شهر ووهان)	تعاملات ملی و بین‌المللی National and International Interactions	ارتباطات Connections
افزایش برخی از بیماری‌ها مانند چاقی و دیابت (به‌دلیل کم‌شدن فعالیت ورزش)		
افزایش بی‌تحرکی جسمی		
کاهش آمادگی جسمانی و کنارگیری جامعه از ورزش		
ایجاد وقفه یا لغوشدن نقل و انتقالات بازیکنان	مجامع ورزشی ملی و بین‌المللی	رویداد Event
تعلیق یا لغو رویدادهای ورزشی دوستانه		
تعلیق یا لغو اردوهای ورزشی خارج کشور		
چالش‌های مربوط به ورود و خروج مربیان بین‌المللی		
چالش‌های مربوط به مرادوات مالی بین‌المللی		
برگزاری مسابقات بدون تماشاگر		
کاهش کیفیت و جذابیت رویدادهای ورزشی		
کاهش وفاداری هوادار به تیم		
لغو یا به‌تعویق افتادن رویدادهای بزرگ ورزشی (مانند المپیک ۲۰۲۰ توکیو)		

لغو یا به تعویق افتادن رویدادهای آموزشی ملی و بین‌المللی (مانند همایش‌های ورزشی، سمینارها و...)	National and International Sports Associations	
لغو رویدادهای ورزشی ملی (در تمام سطوح المپیاد مدارس، دانشگاه و...)		
تغییر فرهنگ آموزشی افراد (تغییر از آموزش حضوری به آموزش مجازی)	توسعه پایدار Sustainable Development	پسا کرونا Post-Coron
تغییرات مربوط به فراغت افراد به‌خصوص کودکان و جوانان (تغییر از بازی‌های جسمی به بازی‌های آنلاین)		
افزایش چشمگیر آلودگی‌های زیست‌محیطی به‌خاطر لغو ممنوعیت‌ها	بلیت‌فروشی و رزرواسیون Ticket Sales and Reservations	
افزایش قیمت کالاهای ورزشی		
افزایش تقاضای نیروی کار		
رزرو پیشاپیش اقامتگاه‌ها		
رزرو پیشاپیش رویدادهای ورزشی ملی و بین‌المللی		
دشواری در خرید بلیت رویداد و افزایش قیمت آن‌ها		
افزایش قیمت بلیت‌های پرواز داخلی و خارجی		

نتایج در جدول شماره سه نشان می‌دهد که از تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی، ۷۲ مقوله فرعی به دست آمد که در ۱۷ مقوله اصلی قرار گرفته شد. از مقوله‌های به‌دست‌آمده نیز نه مفهوم به دست آمد: پیامدهای اقتصادی (مقوله‌های اصلی کالا و خدمات ورزشی و سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی)، پیامدهای گردشگری (مقوله‌های اصلی بنگاه‌های گردشگری ورزشی و توریست ورزشی)، پیامدهای نیروی انسانی (مقوله‌های اصلی سازمانی و ورزشکار)، پیامدهای زیرساختی (مقوله‌های اصلی اماکن ورزشی و زیست‌محیطی)، پیامدهای رسانه‌ای (مقوله‌های اصلی فعالیت‌های علمی-آموزشی و پخش تلویزیونی)، پیامدهای سلامت (مقوله‌های اصلی سلامت روانی، سلامت اجتماعی و سلامت جسمی)، پیامدهای ارتباطی (مقوله تعاملات ملی و بین‌المللی)، پیامدهای رویدادی (مقوله مجامع ورزشی ملی و بین‌المللی) و پیامدهای پسا کرونا (مقوله‌های اصلی توسعه پایدار و بلیت‌فروشی و رزرواسیون).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام‌شدن پژوهش حاضر شناسایی پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران بود. نتایج به‌نه مفهوم پیامدهای اقتصادی (مقوله‌های اصلی کالا و خدمات ورزشی و سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی)، پیامدهای گردشگری (مقوله‌های اصلی بنگاه‌های گردشگری ورزشی و توریست ورزشی)، پیامدهای نیروی انسانی (مقوله‌های اصلی سازمانی و ورزشکار)، پیامدهای زیرساختی (مقوله‌های اصلی اماکن ورزشی و زیست محیطی)، پیامدهای رسانه‌ای (مقوله‌های اصلی فعالیت‌های علمی-آموزشی و پخش تلویزیونی)، پیامدهای سلامت (مقوله‌های اصلی سلامت روانی، سلامت اجتماعی و سلامت جسمی)، پیامدهای ارتباطی (مقوله‌های اصلی تعاملات ملی و بین‌المللی)، پیامدهای رویدادی (مقوله‌های اصلی ملی و بین‌المللی) و پیامدهای پسا کرونا (مقوله‌های اصلی توسعه پایدار و بلیت‌فروشی و رزرواسیون) اشاره کرد.

اولین یافته به پیامدهای اقتصادی مربوط است که دو مقوله اصلی «کالا و خدمات ورزشی» و «سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی» را در بر دارد. در این راستا می‌توان به مواردی مانند افزایش تقاضا و افزایش قیمت کالا و تجهیزات داخلی، چالش‌های مربوط به خرید کالاهای ورزشی مدنظر (به‌دلیل بسته‌بودن فروشگاه‌ها)، گسترش اپلیکیشن‌های آموزش و مشاوره ورزشی، کاهش سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی در امور ورزشی، کاهش تولید ناخالص ملی، کاهش درآمد مدیران و صاحبان باشگاه‌های ورزشی و... اشاره کرد. در این راستا، ریزوندی و همکاران (۲۰۲۰) مطالعه‌ای با عنوان «شناسایی چالش‌های کسب‌وکارهای ورزشی در بحران کوید-۱۹ و ارائه راهکار» پرداختند. نتایج مربوط به چالش‌ها به دو حوزه ساختاری و کسب‌وکاری طبقه‌بندی شدند که سطح ساختاری دارای دو شاخه فرعی کلان و خرد بود. بخش چالش‌های کسب‌وکار نیز شامل دو شاخه فرعی زیرساختی و منابع انسانی بود. همچنین راهکارهایی به‌منظور ترمیم اقتصادی در دوران پسا کرونا شامل راهکارهای سیاسی، ساختاری و اقتصادی شناسایی شد. سلیمانی و همکاران (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان «مدل‌سازی رفتار خرید مشتریان فروشگاه‌های ورزشی در زمان شیوع ویروس کرونا (پیش‌آیندها و پس‌آیندها)» انجام دادند. نتایج نشان داد که مؤلفه‌های اثرگذار بر رفتار خرید (پیش‌آیندها) به‌ترتیب عبارت‌اند از: علاقه به ورزش، عوامل مربوط به آمیخته بازاریابی، عوامل جمعیت‌شناختی، عوامل

روان‌شناختی، شبکه‌های اجتماعی، عوامل محیطی، عوامل دانشی، ویژگی‌های شخصیتی و عوامل موقعیتی. همچنین پس‌آیندهای مثبت اولویت بیشتری در مقایسه با پس‌آیندهای منفی داشتند. براخاص و همکاران (۲۰۲۰) پژوهشی با هدف مدیریت کسب‌وکار در دوره بحران ناشی از بروز ویروس کرونا و ارائه عوامل، چالش‌ها و راهبردها انجام دادند. چارچوب مفهومی نهایی شامل ۷۷ مؤلفه، ۲۲ بُعد، هشت منظر و سه سطح شناسایی شد. سه سطح مدل شامل سطوح زمینه‌ای-محیطی، ساختاری-قابلیتی و فرایندی-کارکردی بود که متغیرهای زیرمجموعه آن‌ها به صورت متوالی بر هم اثرگذاری و از هم اثرپذیری داشتند. در انتها مهم‌ترین چالش‌ها و راهبردهای درون‌سیستمی و برون‌سیستمی برای کارآمدسازی مدیریت کسب‌وکار در شرایط بحران و رکورد اقتصادی کرونا براساس چارچوب مفهومی ارائه شد. کاشل و همکاران (۲۰۲۰) طی پژوهشی به پیش‌بینی پیامدهای ویروس کرونا بر صنایع مختلف در هند پرداختند. آن‌ها پیامدهای احتمالی ویروس کرونا را بر کسب‌وکارها، بخش پزشکی، سیستم حمل‌ونقل، صنعت داروسازی، صنعت مواد اولیه، سخت‌افزار و نرم‌افزارها و مسافرت‌ها بررسی کردند. آن‌ها اظهار کردند که در نتیجه وقوع کوید-۱۹، ورشکستگی‌های مشاغل متوسط و کوچک افزایش یافت، سرمایه‌گذاری در شرکت‌ها کاهش یافت، تقاضا برای خرید سهام شرکت کاهش یافت و برخی مسائل مربوط به کسری مواد خام مورد نیاز در تولید پوشاک یا کالاهای ورزشی، افزایش قیمت کالا و تجهیزات داخلی به دلیل بسته شدن برخی از شرکت‌های بین‌المللی به وجود آمد. کلارکسون و همکاران (۲۰۲۰) بیان کردند که پس از تصمیم فدراسیون فوتبال انگلیس مبنی بر تعلیق رقابت‌های فوتبال نخبه مردان و زنان انگلیس، عواقب مالی بازی‌های به تعویق افتاده و کاهش درآمد پخش تلویزیونی فوتبال مردان چشمگیر خواهد بود. همچنین بیان کردند در ارتباط با فوتبال زنان، بیشترین ضررها از طریق عواقب سازمانی و اقتصادی (مانند هزینه‌های حفظ کارکنان، ازدست‌دادن حامیان مالی، افزایش رقابت باشگاه‌ها برای تأمین بودجه)، عواقب مربوط به قراردادهای بازیکن، مهاجرت و سرمایه‌گذاری و بهزیستی بازیکنان احساس خواهد شد. ایوانس و همکاران (۲۰۲۰) نیز بیان کردند که این بیماری در سطوح جهانی، منطقه‌ای و ملی فراگیر شده است و با پیامدهای اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی همراه است. کوید-۱۹ موجب تعطیل شدن بیشتر صنایع، ایجاد فشارهای مالی، چالش‌های مربوط به کار، اختلال در مسافرت‌ها، بسته شدن مرزها و همچنین با سطح گسترده‌ای از

پوشش رسانه‌ای همراه بوده است. همچنین کوید-۱۹ ترس از بحران قریب‌الوقوع اقتصادی و رکود اقتصادی را برانگیخته است و اثرهای شگرفی بر بازارهای بورس در جهان گذاشته است (نیکولا، الصافی، سهرابی، کروان، الجابر، ایوسفیدیس و آقا، ۲۰۲۰، ۶). براساس نظر صاحب‌نظران ضروری است تمامی کسب‌وکارها و اماکن ورزشی دارای برنامه مدیریت بحران یا مدیریت اضطراری باشند تا در دوران بحران کمتر متحمل آسیب‌های مالی و زیرساختی شوند؛ با این حال، بخش عمده‌ای از برنامه‌ریزی و به‌ویژه واگذاری تسهیلات به کسب‌وکارهای ورزشی، در حوزه فعالیت‌های دولت است که بنا به شواهد موجود، هیچ‌گونه برنامه‌ریزی کاربردی و منسجمی حتی با وجود گذشت چندین ماه از بحران اخیر وجود ندارد؛ از این رو، برنامه‌ریزی برای رفع مشکلات اقتصادی کسب‌وکارهای ورزشی نیز بدیهی است که نیازمند زمان برای جمع‌آوری اطلاعات و برنامه‌ریزی است. علاوه بر این، صاحبان کسب‌وکارهای ورزشی انتظار دارند در چنین وضعیتی مالیات‌هایی مانند مالیات بر ارزش افزوده که به صورت سه ماهه دریافت می‌شود، بتواند به ایجاد تسهیلات مناسب منجر شود. همچنین در سطح خرد، مشکلات ناشی از مدیریت جزیره‌ای ادارات تربیت‌بدنی و ایجاد نشدن روابط بین‌سازمانی مناسب موجب شده است تا بسیاری از کسب‌وکارهای ورزشی در معرض ورشکستگی قرار گیرند. با توجه به وضعیت حاکم در ایران، بسیاری از صاحبان اماکن ورزشی مانند استخرها و سالن‌ها دارای مالکیت دولتی یا شبه‌دولتی هستند و مذاکره درباره کاهش اجاره بها یا ارائه تخفیف می‌تواند به بهبود وضعیت صاحبان کسب‌وکارهای ورزشی کمک کند (ریزوندی و همکاران، ۲۰۲۰، ۲۸۲).

دومین یافته به بخش گردشگری ورزشی مربوط است که شامل دو مقوله اصلی «بنگاه‌های گردشگری ورزشی» و «توریست ورزشی» می‌شود. این یافته به پیامدهایی مانند از بین رفتن شغل برگزارکنندگان تورهای ورزشی، از بین رفتن شغل راهنماهای تور، رونق تورهای گردشگری آنلاین و رونق جشنواره‌های گردشگری آنلاین، کاهش توریسم ورزشی، امتناع از حضور در برخی از اقامتگاه‌ها و رستوران‌ها و... اشاره دارد. در حال حاضر یکی از سخت‌ترین آسیب‌های ناشی از شیوع کوید-۱۹ بر بخش گردشگری است که تأثیراتی بر عرضه و تقاضای مسافرتی گذاشته است. به عنوان نتیجه مستقیم

1. Nicola, Alsafi, Sohrobi, Kerwan, Al-Jabir, Iosifidis & Agha

کوید-۱۹، شورای جهانی مسافرت و جهانگردی^۱ هشدار داده است که ممکن است پنجاه میلیون شغل در بخش سفر و جهانگردی جهانی در معرض خطر باشد (فاس^۲، ۲۰۲۰، ۴). گزارش شده است که تأثیرات مربوط به کاهش گردشگران داخلی و خارجی بر برخی از کسب‌وکارها (مانند آژانس‌های مسافرتی) انکارنشده است (کاشل و همکاران، ۲۰۲۰، ۳). با تداوم کوید-۱۹ و محدودیت‌های مسافرتی بین‌المللی، منطقه‌ای و محلی حاصل از آن، مسافرت‌های بین‌المللی و گردشگری داخلی و بخش‌هایی متنوع از جمله حمل‌ونقل هوایی، سفرهای دریایی، حمل‌ونقل عمومی، اقامتگاه‌ها، کافه‌ها و رستوران‌ها، همایش‌ها، جشنواره‌ها و جلسات را تحت تأثیر قرار داد. بسیاری از کشورها برنامه‌های تحریم سفر، بستن مرزها یا معرفی دوره‌های قرنطینه را اتخاذ کردند و گردشگری بین‌المللی و داخلی به شدت کاهش یافت (گوسلینگ و همکاران، ۲۰۲۰، ۲). در این راستا، اتحادیه گردشگری اروپا^۳ شامل بیش از ۵۰ سازمان دولتی و خصوصی اروپایی از بخش سفر و جهانگردی، بر لزوم اجرای اقدامات فوری تأکید کرده است. این اقدامات شامل کمک‌های موقت دولتی برای بخش گردشگری و مسافرت از طرف دولت‌های ملی، دسترسی سریع و آسان به وام‌های کوتاه‌مدت و میان‌مدت برای غلبه بر کمبود نقدینگی و اجرای طرح بیمه بیکاری است (نیکولا و همکاران، ۲۰۲۰، ۱۲).

سومین یافته به بخش نیروی انسانی ورزش اشاره دارد که از دو بخش «سازمانی» و «ورزشکار» تشکیل شده است. در بخش سازمانی می‌توان به عواملی مانند از بین رفتن کسب‌وکار برخی از مربی‌های ورزشی، افزایش فعالیت مجازی مربی‌های ورزشی، تعدیل نیروی سازمان‌ها و کاهش نیروی کار اشاره کرد. بخش مربوط به ورزشکار نیز به کاهش آمادگی جسمی و روانی ورزشکاران، کاهش مهارت‌های ورزشی ورزشکار و کاهش درآمد ورزشکاران اشاره دارد. در تحلیل بعد سازمانی می‌توان اشاره کرد که کاهش نیروی کار به کاهش ظرفیت تولید منجر می‌شود، کاهش مصرف به کاهش تقاضا منجر می‌شود (به دلیل اینکه افراد زیادی در خانه می‌مانند)، کاهش درآمد به سود کمتری منجر می‌شود و در نتیجه مالیات کمتری پرداخت می‌شود، کاهش تقاضای مصرف به اخراج کارمندان منجر می‌شود که در نتیجه موجب از بین رفتن مزایا (بیمه خدمات درمانی و غیره) می‌شود، کاهش درآمد به کاهش بیشتر مصرف

1. The World Travel and Tourism Council
2. Faus
3. The European Tourism Manifesto Alliance

و مصرف متمرکز بر ضروریات منجر می‌شود. همچنین اخراج‌ها به دلیل کاهش تقاضای جهانی و بسته‌شدن مرزها بیشتر می‌شود (کاشل و همکاران، ۲۰۲۰، ۳). پژوهشگران دیگر نیز متذکر شدند که فاصله اجتماعی، قرنطینه و محدودیت‌های مسافرتی باعث کاهش نیروی کار در تمام بخش‌های اقتصادی شده و باعث از بین رفتن بسیاری از مشاغل شده است (نیکولا و همکاران، ۲۰۲۰، ۱). در تحلیل بُعد ورزشکار می‌باید اشاره کرد که کوید-۱۹ و شرایط حاکم بر جهان مانند قرنطینه و فاصله‌گذاری اجتماعی موجب تغییراتی در صنعت ورزش شده است. بازی‌های المپیک و پارالمپیک توکیو به تعویق افتاد، لیگ‌های ورزشی معتبر و مهم لغو شدند یا به تعویق افتادند، رویدادهای اجتماعی-ورزشی و اماکن ورزشی نیز تعطیل شدند. با وجود این شرایط طبیعی است که ورزشکاران نیز در خانه بمانند و از هرگونه تمرین و مشارکت در اردوها و مسابقات ورزشی فاصله بگیرند. این شرایط چیزی جز کاهش آمادگی روانی، تکنیکی و تاکتیکی ورزشکاران به همراه نخواهد داشت. در این راستا پیشنهاد شده است در کشورهایی که بازی‌ها لغو شده است، ورزشکاران باید واقعیت را بپذیرند و ورزش‌های خود را با سایر ورزش‌های لذت‌بخش جایگزین کنند و فعالیت‌هایی انجام دهند که به حفظ سلامتی و تناسب اندام آن‌ها تا پایان فاصله‌گذاری اجتماعی کمک می‌کند (پاپایانو، شینکه، چانگ، کی و دودا، ۲۰۲۰، ۲). باید خاطرنشان کرد که طیف وسیعی از ورزشکاران و ورزش‌دوستان با پاندمی کوید-۱۹ روبه‌رو شده‌اند و آن‌ها را به نحوی تجربه کرده‌اند؛ از همین رو می‌توان این ادعا را مطرح کرد که با فراگیری کوید-۱۹ ورزشکاران با تغییراتی در رفتارها و سبک زندگی‌شان روبه‌رو شده‌اند (نوروزی سیدحسینی، ۲۰۲۰، ۲۱۸). در اپیدمی‌های ویروسی به‌ویژه آنفولانزا، ورزش و فعالیت‌های بدنی عرصه‌ای مطلوب برای انتقال ویروس فراهم می‌کنند. در واقع، این ورزشکاران هستند که به‌واسطه فعالیت‌های جمعی ناقل ویروس می‌شوند و موجب تشدید شیوع آن در جامعه می‌شوند؛ از این رو می‌توان این‌گونه برداشت کرد که ورزشکاران جزو کسانی هستند که اپیدمی‌ها بر آن‌ها تأثیر می‌گذارند و سطوح فعالیت آن‌ها را کاهش می‌دهند؛ حال آنکه اگر ورزش به‌عنوان یک حرفه در نظر گرفته شود، آن‌ها امکان پرداختن به فعالیت‌های خود را از دست می‌دهند و تجربه‌ای خاص از اپیدمی را خواهند داشت. در کنار این امر باید خاطرنشان کرد که شیوع اپیدمی‌ها می‌تواند اثرهای اجتماعی و روانی فراوانی بر ورزشکاران

1. Papaioannou, Schinke, Chang, Ki & Duda

حرفه‌ای داشته باشد؛ زیرا اپیدمی‌ها جزو رویدادهای تأثیرگذار بر فعالیت‌های اجتماعی و شخصی‌اند (نوروزی سیدحسینی، ۲۰۲۰، ۲۱۹). از طرف دیگر، لغوشدن مسابقات ورزشی می‌تواند موجب لغو قراردادهای ورزشکاران شود یا باشگاه‌ها از پرداخت حقوق آنها خودداری کنند؛ بنابراین نتیجه این موارد، چیزی جز کاهش درآمد ورزشکار نخواهد بود. در این راستا، نوروزی سیدحسینی (۲۰۲۰) مطالعه‌ای با عنوان «درک تجربه زیسته ورزشکاران حرفه‌ای ایرانی از پاندمی کوید-۱۹: رویکردی پدیدارشناسانه» انجام داد. براساس تجزیه و تحلیل انجام‌شده، پنج دسته معانی برای تجربه زیسته ورزشکاران حرفه‌ای ایرانی از پاندمی کوید-۱۹ شناسایی شد که عبارت بودند از: الف- درهم‌ریختگی خلیقات و عادات شخصی، ب- تغییر سبک زندگی، ج- بازنگری شیوه طی کردن مسیر شغلی، د- فرصت‌یابی برای کنشگری و ه- بازتعریف کارکرد اجتماعی و اقتصادی. پیلی و همکاران (۲۰۲۰) به بررسی اثرات کوید-۱۹ بر ورزشکاران نخبه و نیمه‌نخبه آفریقای جنوبی پرداختند. نتایج نشان داد که بیشتر ورزشکاران فعالیت ورزشی خود را در دوران قرنطینه به‌تنهایی، به‌صورت روزانه، با شدت متوسط و تقریباً ۳۰-۶۰ دقیقه ورزش کرده‌اند. در زمان فراغت، بی‌حرکی را ترجیح داده‌اند و الگوی خواب آنها به‌طور درخور توجهی تغییر کرده است. تعداد چشمگیری از آنها مقادیر بیش از حد کربوهیدرات مصرف کردند و بسیاری از آنها احساس افسردگی داشتند و برای انجام‌دادن فعالیت دوباره به انگیزه نیاز داشتند.

یافته‌های دیگر پژوهش به امور زیرساختی اختصاص دارد که شامل دو بُعد «اماکن ورزشی» و «زیست محیطی» می‌شود. در ارتباط با اماکن ورزشی، یافته‌ها بر عواملی مانند بسته‌شدن اماکن ورزشی روباز و سرپوشیده (مانند سالن‌های ورزشی، استخرها و...)، توقف یا حرکت نزولی ساخت‌وساز اماکن ورزشی و تمایل افراد به حضور در اماکن ورزشی طبیعی (مانند مسیر کوه‌ها، دریا و...) تأکید داشتند. پس از همه‌گیری ویروس کرونا در سطح کشور، سازمان‌های مرتبط بر بسته‌شدن اماکن ورزشی سرپوشیده تأکید کردند و از طرف دیگر با توجه به گزارش‌های سازمان‌های متولی بهداشت مبنی بر افزایش خطر فعالیت ورزشی در محیط‌های سرپوشیده، ورزشکاران تمایل بیشتری به حضور در اماکن ورزشی طبیعی و روباز مانند کوه، جنگل و دریا نشان دادند. بُعد زیست‌محیطی با کاهش تولید زباله‌های زیست‌محیطی، صرفه‌جویی در مصرف انرژی، کاهش آسیب‌های زیست‌محیطی در

اماکنی مانند کوه، دریا و... همراه بود. باید خاطرنشان کرد که اعمال اقدامات قرنطینه توسط بیشتر دولت‌ها باعث شده است که مردم در خانه بمانند. با این کار، استفاده از وسایل نقلیه خصوصی و عمومی به میزان چشمگیری کاهش یافته است. همچنین فعالیت‌های تجاری تقریباً کاملاً متوقف شده‌اند. همه این تغییرات باعث شده‌اند که سطح $PM_{2.5}$ و NO_2 در بیشتر شهرهای جهان به میزان چشمگیری کاهش یابد (زامرانو-مونزوریت، روانو و سانچز-آلکالده^۱، ۲۰۲۰، ۳). در مطالعه‌ای دیگر گزارش شده است که به دلیل توقف صنایع، انتشار پسماندهای صنعتی تا حد زیادی کاهش یافته است و وسایل نقلیه کمتری در جاده‌ها یافت می‌شوند که به انتشار تقریباً صفر درصد گازهای گلخانه‌ای و ذرات معلق ریز به محیط‌زیست منجر می‌شوند. با توجه به تقاضای کمتر انرژی در صنایع، استفاده از سوخت‌های فسیلی یا منابع انرژی مرسوم به میزان چشمگیری کاهش یافته است و اکوسیستم‌ها بسیار بهبود یافته‌اند. همچنین میزان آلودگی در مناطق توریستی مانند جنگل‌ها، سواحل دریا، مناطق تپه و غیره نیز در حال کاهش است. مشخص شده است که لایه آزون نیز تاحدی احیا شده است (چاکرابورتی و میتی^۲، ۲۰۲۰، ۵).

بعد بعدی به پیامدهای رسانه‌ای مربوط می‌شود که از دو بخش «فعالیت‌های علمی-آموزشی» و «پخش تلویزیونی» تشکیل شده است. همان‌طور که انتظار می‌رود، با لغو یا به‌تعویق افتادن رویدادهای ورزشی، پخش تلویزیونی با آسیب جدی همراه می‌شود. وقتی رویدادی برگزار نشود، طبیعی است که رسانه‌ها نیز چیزی برای پخش کردن ندارند. در دوران قرنطینه، بیشتر رسانه‌ها به گزارش‌های مربوط به اتفاقات پیشین ورزشی و اخبار مرتبط با کوید-۱۹ پرداختند که تمامی این موارد بر جذابیت رسانه‌های ورزشی تأثیر بسزایی گذاشت. در ابعاد آموزشی نیز تغییراتی مانند لغو یا به‌تعویق افتادن سمینارها و کنفرانس‌های حضوری و توسعه وبینارهای آموزشی و افزایش محتوای آموزشی آنلاین رخ داد. در مطالعه‌ای همسو از پیامدهای کوید-۱۹ به مواردی مانند لغو کنفرانس‌ها و نمایشگاه‌های بزرگ، کنسرت‌ها و جشنواره‌ها، مجامع سیاسی و انتخابات، ورزش‌های فصلی و المپیک تابستان و ممنوعیت تجمع مردم در تعداد زیاد، اشاره شده است (گوسلینگ و همکاران، ۲۰۲۰، ۲). درباره تعداد همایش-

1. Zambrano-Monserrate, Ruano & Sanchez-Alcalde
2. Chakraborty & Maity

های علمی که لغو شده یا به تعویق افتاده است، نگرانی ایجاد شده است. این کنفرانس‌ها کلید پژوهش‌های علمی در بسیاری از رشته‌ها هستند و این امکان را برای انتشار پژوهش‌ها و همچنین فراهم آوردن فرصت‌های همکاری ایجاد می‌کند. بسیاری از کنفرانس‌ها به صورت آنلاین انجام می‌شوند، اما این «کنفرانس‌های مجازی» اغلب کیفیت لازم را ندارند (نیکولا و همکاران، ۲۰۲۰، ۶).

بعد دیگر به پیامدهای بهداشتی مربوط است که شامل سه بُعد بهداشت روانی، جسمی و اجتماعی می‌شود. در این سه بعد به عواملی مانند اثرات منفی روانی بر هوادار (به دلیل تعطیل شدن رویدادهای ورزشی)، افزایش اختلالات روانی مانند اضطراب و افسردگی در جامعه (به دلیل کاهش فعالیت جسمانی)، به وجود آمدن حس ترس از مسافرت در بین گردشگران ورزشی، انزوا و گوشه‌گیری اجتماعی به خصوص در بین سالمندان (به دلیل حضور نداشتن در فعالیت‌های ورزشی گروهی)، از بین رفتن تصویر برند برخی کشورها و شهرها (مانند کشور چین و شهر ووهان)، افزایش برخی از بیماری‌ها مانند چاقی و دیابت (به دلیل کم شدن فعالیت ورزشی)، افزایش بی‌حرکی جسمی و کاهش آمادگی جسمانی و کنارگیری جامعه از ورزش اشاره می‌شود. در ارتباط با بعد جسمانی باید گفت در بررسی‌های اخیر ۲۹۸ نظرسنجی مبتنی بر جمعیت، بین سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۱۶ انجام شده است و شامل ۱/۶ میلیون جوان (۱۱ تا ۱۷ ساله) است. نتایج نشان داد که ۸۱ درصد از نوجوانان در سراسر جهان از نظر جسمی به اندازه کافی فعال نبودند (گوتولد، استیونز، رایلی و بول^۱، ۲۰۲۰). وضعیت قرنطینه حاصل از کوید-۱۹ به احتمال زیاد باعث افزایش بازی‌های آنلاین جوانان شده است (وایلد^۲، ۲۰۲۰). این افزایش استفاده، رابطه مثبتی با میان‌وعده و چاقی جوانان دارد (مارش، مورچو و مدیسون^۳، ۲۰۱۳). در این راستا، انستیتوی ورزش استرالیا^۴، در اوایل آوریل سال ۲۰۲۰ یک چارچوب برای راه‌اندازی مجدد ورزش با وجود کوید-۱۹ ارائه کرد. این چارچوب، فعالیت ورزشی را به سه سطح (A, B, C) تقسیم می‌کند. سطح A شامل تمریناتی است که در وضعیت محدودیت‌های قرنطینه مجاز است. این بخش به ورزش‌های یک نفره یا حداکثر دو نفره و با حفظ حداقل ۱/۵ متر فاصله بین افراد مربوط می‌شود

1. Guthold, Stevens, Riley & Bull
2. Wilde
3. Marsh, Mhurchu & Maddison
4. The Australian Institute of Sport (AIS)

که افراد با یکدیگر ارتباط بدنی ندارند و تجهیزات ورزشی نیز به اشتراک نمی‌گذارند. سطح B به افراد اجازه می‌دهد تا در گروه‌های کوچک تا ۱۰ نفر با یکدیگر تمرین کنند؛ مشروط بر اینکه همگی سالم باشند و به مدت ۱۴ روز بدون علائم باشند. آموزش در داخل خانه نیز مجاز است و استفاده از برخی تجهیزات مانند توپ تنیس، فوتبال، بسکتبال، طناب و تجهیزات سالن ورزشی مجاز است، اما تجهیزات می‌باید به‌طور مداوم و در بین جلسات تمرین تمیز شوند. فعالیت سطح C اجازه بازگشت کامل به همه فعالیت‌ها از جمله کشتی‌گیری و ورزش‌های رزمی را می‌دهد. بازگشت به رقابت و مسابقه فقط در سطح C مجاز است؛ با وجود این، رسیدن به این سطح به رعایت پروتکل‌های بهداشتی ویژه نیازمند است (هییز^۱، ۲۰۲۰، ۶۳۷). در ارتباط با بعد روانی نیز بررسی‌های اولیه نشان داده است که وضعیت کنونی موجب افزایش اضطراب، افسردگی و پرخاشگری جوانان شده است (هوانگ و ژائو^۲، ۲۰۲۰، ۲۸؛ تاب^۳، ۲۰۲۰، ۶). همچنین پژوهشگران اختلال استرس حاد، خستگی، دوری از دیگران، اختلال عاطفی، استرس، روحیه کم، تحریک‌پذیری، استرس پس از سانحه، خستگی عاطفی، خلق‌وخوی بد، تحریک‌پذیری و بی‌خوابی را از پیامدهای قرنطینه می‌دانند (بروکس، وبستر، اسمیت، وودلند، وسلی، گرینبرگ و روبین^۴، ۲۰۲۰، ۲). در این راستا، روان‌شناسان ورزشی نقش مهمی برای کمک‌های روان‌شناختی به ورزشکاران بر عهده دارند. روان‌شناسان ورزشی می‌توانند به ورزشکاران برای توسعه مهارت‌های لازم برای مقابله با اضطراب کمک کنند (پاپایانو و همکاران، ۲۰۲۰، ۲). بهبود روحیه تیمی و پشتیبانی همسالان را می‌توان از طریق جلسات گروهی آنلاین یا در جلسات بدنی و تمرینات ورزشی حفظ کرد (پاپایانو و همکاران، ۲۰۲۰، ۲). در تبیین بعد اجتماعی می‌باید اشاره کرد که فاصله‌گذاری اجتماعی به معنای کم کردن تماس افراد با یکدیگر و رعایت فاصله دو متر با دیگران، پرهیز از حمل‌ونقل عمومی، کار در خانه و اجتناب از تجمع و مشارکت در مراسم‌های گروهی است. موارد یادشده موجب کاهش تمایل افراد به مسافرت و تمایل به گوشه‌گیری می‌شوند. در این بین، سازمان جهانی بهداشت (۲۰۲۰) تأکید کرد که افراد مسن به حمایت بیشتری نیاز دارند. در این راستا،

1. Hughes
2. Huang & Zhao
3. Taub
4. Brooks, Webster, Smith, Woodland, Wessely, Greenberg & Rubin

روان‌شناسان ورزش می‌باید آن‌ها را از انزوا و گوشه‌گیری دور کنند و به انجام‌دادن فعالیت بدنی در خانه تشویق کنند. علاوه‌براین، افرادی که پس از مبارزه با کوید-۱۹ جان سالم به دربرده‌اند، از نظر عاطفی و جسمی ضعیف شده‌اند که در این راستا نیز روان‌شناسان ورزش می‌باید آن‌ها را حمایت و تشویق کنند که به تدریج به وضعیت پیشین خود بازگردند (پاپایانو و همکاران، ۲۰۲۰، ۳). از دیگر پیامدهای اجتماعی به وجهه عمومی برخی کشورها مانند کشور چین مربوط می‌شود؛ چراکه مردم چین را خاستگاه و مقصر تولید این ویروس می‌دانند؛ بنابراین طبیعی است که مردم واکنش‌های شدیدی در ارتباط با این کشور اتخاذ کنند. این موارد می‌تواند بر گردشگری ورزشی کشور چین اثرات جدی بگذارد و سایر کشورها به ورزشکاران چینی واکنش جدی نشان دهند. در مطالعات ژنگ، گوه و ون^۱ (۲۰۲۰) و ون و همکاران (۲۰۲۰) گزارش شده است که برخی از رسانه‌ها به‌طور نامناسب و به‌صورت نژادی وقایع را برجسب‌گذاری کرده‌اند. آن‌ها با استفاده از عناوینی همچون «ویروس چینی» و حتی پیشنهاد «بچه‌های چین در خانه بمانند»، پوشش مغرضانه و گمراه‌کننده‌ای ارائه کرده‌اند که عصبانیت را در کل جامعه چین برانگیخته است و استرس‌های ناخواسته‌ای را برای افراد چینی که در خارج از چین زندگی می‌کنند، ایجاد کرده است. مقاله ژنگ و همکاران (۲۰۲۰) تأثیرات احتمالی پوشش غلط و مغرضانه رسانه‌ها بر سلامت روان افراد چینی را برجسته می‌کند. همچنین به‌طور خاص، اثرات تبعیض نژادی درک‌شده از کوید-۱۹ را بر افراد چینی و تأثیرات آن بر تصویر کشور و تصویر مقصد و رفتارهای توریستی بررسی می‌کند.

بُعد ارتباطات شامل مقوله اصلی «تعاملات ملی و بین‌المللی» و مقوله‌های فرعی ایجاد وقفه یا لغوشده نقل و انتقالات بازیکنان، تعلیق یا لغو رویدادهای ورزشی دوستانه، تعلیق یا لغو اردوهای ورزشی خارج از کشور، چالش‌های مربوط به ورود و خروج مرزبان بین‌المللی و چالش‌های مربوط به مراودات مالی بین‌المللی می‌شود. با توجه به بحران به‌وجودآمده و وضعیت حاضر که تمامی کشورها را به خود درگیر کرده است، دولت‌ها سعی در کنترل این بحران دارند؛ بنابراین آن‌ها در ابعاد ملی و بین‌المللی بر بیشترین کاهش روابط تأکید می‌کنند و این امر طبیعی است که در ابعاد ورزشی نیز

1. Zheng, Goh & Wen

بیشترین کاهش روابط به وجود آید. در این راستا، ترسدال و آسیف^۱ (۲۰۲۰) به اقدامات مربوط به سفر مانند محدودیت‌های مسافرتی کشورها، تعلیق پروازها، ممنوع‌بودن مسافرت به کشورهای آسیب-دیده، قرنطینه ۱۴ روزه پس از بازگشت از سفر، کنترل ورودی به وسیله ارزیابی علائم کرونا و اندازه-گیری دمای بدن اشاره کردند. ابراهیم، احمد، گوزر، شلاگنهاف و میمیش^۲ (۲۰۲۰) به برخی از راهکارهای بهداشتی در حین برگزاری اجتماعات بزرگ اشاره کرده‌اند؛ به‌عنوان مثال، لغوکردن موقت رویدادهای با ظرفیت زیاد پخش ویروس، استفاده از اقدامات فاصله‌گذاری اجتماعی برای کاهش ارتباط افراد، محدودیت سفرها و کاهش پروازها، کاهش استفاده از حمل‌ونقل عمومی و جلوگیری از شایعات و اخبار جعلی. در مطالعه‌ای دیگر اشاره شده است که سفر یکی از مهم‌ترین عوامل انتقال بیماری است؛ بنابراین ضرورت می‌یابد که با ایجاد محدودیت‌های مسیری، تقاضا برای سفر را کاهش داد (تیان، لی، لیو، کریمر، چنچا و چیو^۳، ۲۰۲۰، ۵).

بعد رویداد به مقوله اصلی «مجامع ورزشی ملی و بین‌المللی» و مقوله‌های فرعی برگزاری مسابقات بدون تماشاگر، کاهش کیفیت و جذابیت رویدادهای ورزشی، کاهش وفاداری هوادار به تیم، لغو یا به‌تعویق افتادن رویدادهای بزرگ ورزشی (مانند المپیک ۲۰۲۰ توکیو) و... اشاره دارد. در این راستا می‌توان اشاره کرد که پس از همه‌گیرشدن کوید-۱۹، برگزاری رویدادهای ورزشی به‌سرعت کاهش یافت و اتفاقاتی مانند به‌تعویق افتادن بازی‌های المپیک و پارالمپیک توکیو (پارنل و همکاران، ۲۰۲۰، ۲؛ گالگو و همکاران، ۲۰۲۰، ۳)، لغو یا به‌تعویق افتادن لیگ‌های ورزشی معتبر و مهم مانند لیگ فوتبال انگلیس (کلارکسون و همکاران، ۲۰۲۰، ۱) و تعطیلی رویدادهای اجتماعی-ورزشی و اماکن ورزشی رخ داد (هامانی و همکاران، ۲۰۲۰، ۱). در تبیین این یافته باید خاطر نشان کرد که اجتماعات گسترده مانند اجتماعات ورزشی، بدون شک در شیوع بیماری‌های عفونی نقش دارند (میمیش، استفن، وایت، دار، ازهر، شرما و زوملا^۴، ۲۰۱۹؛ ۲۰۷۴). پارنل و همکاران (۲۰۲۰) بیان می‌کنند که هرگونه رقابت، چه یک مسابقه فوتبال حرفه‌ای (مانند یورو ۲۰۲۰) و مسابقات مربوط به آن در شهرهای بزرگ

1. Toresdahl & Asif
2. Ebrahim, Ahmed, Gozzer, Schlagenhauf & Memish
3. Tian, Li, Liu, Kraemer, Chen Cai & Cui
4. Memish, Steffen, White, Dar, Azhar, Sharma & Zumla

انگلیس، جشنواره‌های اسب‌سواری و چه بازی در یک زمین محلی، با توجه به افزایش خطر انتشار کوید-۱۹ غیرمسئولانه خواهد بود و موجب وارد شدن بارهای سنگین خدمات عمومی بر شهرهای میزبان خواهد شد. به نظر می‌رسد تعطیلی مسابقات یا برگزاری مسابقات بدون تماشاگر، موجب ایجاد شکاف بین هوادار و تیم مورد علاقه شود. در بسیاری از باشگاه‌های معتبر، باشگاه به بازار آزادی تبدیل شده است که به حمایت‌کننده‌های خود به چشم مشتری نگاه می‌کند و سعی می‌کند تا بهترین خدمات را از لحاظ برگزاری بازی، راحتی تماشاچیان، دسترسی به بوفه، دسترسی به سرویس‌های بهداشتی تمیز و مرتب، وسایل تردد آسان و سریع و... ارائه دهد؛ بنابراین اگر باشگاه‌ها حمایت‌کننده‌های وفادار را از دست دهند، دیر یا زود آن حالت شور و هیجان از صحنه برچیده خواهد شد. در این حالت، پخش تلویزیونی بازی‌ها از تماشاچیان و حمایت‌کننده‌های پرشور محروم خواهد ماند و در طولانی‌مدت ارزش بازی‌ها با افت همراه خواهد شد (علیزاده‌گلریزی، ساعت‌چیان و الهی، ۲۰۱۴، ۱۲۵).

آخرین بُعد به پیامدهای بعد از مهار کرونا اشاره دارد. این بُعد به دو زیرمجموعه «توسعه پایدار» و «بلیت‌فروشی و رزرواسیون» اشاره دارد. بُعد توسعه پایدار به سه بخش اجتماعی، زیست‌محیطی و اقتصادی اشاره دارد. در ارتباط با بُعد اجتماعی می‌توان به تغییر فرهنگ آموزشی افراد (تغییر از آموزش حضوری به آموزش مجازی) اشاره کرد. قرنطینه و لزوم رعایت فاصله‌گذاری فیزیکی باعث تحمیل ارتباطات آنلاین، آموزش و خدمات آنلاین به مشتریان شد. حال انتظار می‌رود که پس از قرنطینه نیز برخی به این شیوه تمایل داشته باشند که برای نمونه انتظار می‌رود افرادی مانند مربی‌های آنلاین و مشاورهای روان‌شناسی دست به ابتکار لازم بزنند. از دلایل احتمالی آن می‌توان به تغییرات اساسی در سازمان‌ها اشاره کرد؛ چراکه در دوران قرنطینه برخی از سازمان‌ها، مربیان و مشاوران ورزشی، زیرساخت‌ها و محتوای آموزشی خود را براساس آموزش آنلاین تنظیم کرده‌اند. با توجه به وقت و هزینه‌های بسیاری که برای همسوسدن با شرایط صورت گرفته است، افراد و سازمان‌ها به ادامه روند تمایل خواهند داشت. از پژوهش‌های مرتبط با این یافته می‌توان به نتایج پژوهش طبیعی و همکاران (۲۰۲۰) اشاره کرد. آن‌ها پژوهشی با عنوان «پارادایم توسعه بهبود فرهنگ ورزش در خانه در زمان شیوع ویروس کرونا» انجام دادند. مدل پارادایمی پژوهش آن‌ها براساس الگوی پارادایمی

استراوس و کوربین طراحی شد. در این مدل، شرایط علی، عوامل فردی، جذابیت ورزش خانگی و افزایش آگاهی از فرایند توسعه بهبود فرهنگ ورزش در خانه در زمان شیوع ویروس کرونا نشان داده شد. همچنین شرایط زمینه‌ای، عوامل رقابت، انگیزه آمادگی جسمانی و هیجان و احساس، برای داشتن رویکرد بهبود فرهنگ ورزش در خانه در زمان شیوع ویروس کرونا بودند. در زمینه ابعاد زیست‌محیطی پس از مهار ویروس کرونا، می‌توان به افزایش چشمگیر آلودگی‌های زیست‌محیطی مانند از بین رفتن فضاهای سبز پارک‌ها و افزایش آلودگی هوا اشاره کرد. این یافته به این معناست که پس یک دوره طولانی مدت قرنطینه خانگی، افراد تمایل زیادی به مشارکت در فعالیتهای ورزشی و تفریحی خواهند داشت، گردشگری ورزشی توسعه پیدا خواهد کرد و سازمان‌های ورزشی نیز برای جبران خسارات پیشین، خدمات و تولیدات ورزشی خود را افزایش می‌دهند. ممکن است نتیجه این موارد افزایش آلودگی‌ها و خسارات زیست‌محیطی باشد. در ارتباط با بعد اقتصادی نیز انتظار می‌رود که پس از مهار کوید-۱۹، کالاها و خدمات سازمان‌های ورزشی با افزایش قیمت همراه باشند. از دلایل احتمالی آن می‌تواند ضررهای دوران قرنطینه و افزایش تقاضای مشتریان باشد. در دوران قرنطینه تعداد زیادی از سازمان‌ها با تعدیل نیرو همراه شدند و بسیاری از افراد مشاغل خود را از دست دادند که این موارد می‌تواند پاسخی بر چرایی افزایش تقاضای نیروی کار در دوران پساکرونا باشد. در ارتباط با بعد بلیت‌فروشی و رزرواسیون نیز می‌توان به رزرو پیشاپیش اقامتگاه‌ها، رزرو پیشاپیش رویدادهای ورزشی ملی و بین‌المللی، دشواری در خرید بلیت رویداد و افزایش قیمت آن‌ها و افزایش قیمت بلیت‌های پرواز داخلی و خارجی اشاره کرد. در تحلیل این بعد نیز می‌توان به افزایش تقاضای مردم برای مشارکت در فعالیتهای ورزشی ملی و بین‌المللی اشاره کرد. با رفع موانع برگزاری رویدادهای ورزشی و باز شدن دوباره تمامی اماکن ورزشی، مردم تمایل بسیاری به مشارکت خواهند داشت که این امر می‌تواند به افزایش قیمت در بلیت‌فروشی و افزایش هزینه پروازها منجر شود.

به‌طور کلی یافته‌ها نشان داد که پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران شامل پیامدهای اقتصادی، گردشگری، نیروی انسانی، زیرساختی، رسانه‌ای، سلامت، ارتباطی، رویدادی و پیامدهای پساکرونا می‌شود. نتایج این پژوهش می‌تواند به غنای علمی این حوزه کمک شایان کند و به‌عنوان زیربنایی

برای مطالعات آینده قرار گیرد. در قالب عمل نیز همه سازمان‌ها و مدیران ذی‌ربط می‌توانند با پیامد-های حاضر و چالش‌های پیش‌رو آشنا شوند و برای مقابله با آن‌ها تدابیری اتخاذ کنند.

از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به وجود مبانی نظری محدود در این حوزه و به دشواری در دسترسی به مصاحبه‌شوندگان (به دلیل وجود قرنطینه) اشاره کرد. علاوه بر این، به دلیل محدودیت‌های مربوط به قرنطینه و استقرار سازمان‌های مهم ورزشی در شهر تهران، بیشتر مصاحبه-شوندگان در شهر تهران حضور داشتند که این مورد نیز از محدودیت‌های پژوهش است. از آنجا که ممکن است پیامدهای بحران کوید-۱۹ بر شهرهای گوناگون متفاوت باشد، ضرورت می‌یابد که در مطالعات آینده از صاحب‌نظران حاضر در سایر شهرهای ایران نیز بهره گرفته شود. تاکنون (آبان‌ماه ۱۳۹۹)، برخی از پیامدهای کوید-۱۹ و بحران به وجود آمده در سرتاسر جهان، شناسایی شده است، اما با توجه به در جریان بودن این بحران ممکن است پیامدهای بسیاری در روزها، ماه‌ها، فصل‌ها و سال‌های آینده گزارش شود. به پژوهشگران آینده پیشنهاد می‌شود که مطالعه‌ای همسو با این پژوهش و با روش پژوهش کمی و با جامعه آماری وسیع‌تر انجام دهند. همچنین به آن‌ها پیشنهاد می‌شود که پس از پایان یافتن این بحران جهانی، به مقایسه ابعاد به دست آمده در این پژوهش، در دو دوره زمانی پیش از کوید-۱۹ و پس از آن بپردازند. علاوه بر این، پیشنهاد می‌شود در پژوهشی به بررسی راهکارهای مقابله با پیامدهای منفی کوید-۱۹ بر ورزش ایران بپردازند.

تشکر و قدردانی

نویسندگان مقاله بر خود لازم می‌دانند از همه افرادی که در انجام دادن پژوهش، محققان را همراهی کردند، تشکر و قدردانی نمایند.

References

1. Aghazadeh, A., Ranjbari, Sh., & Najafzadeh, F. (2020). Investigating the factors affecting the synchronization of Iran's sports industry with the prevalence of Covid-19 virus. *Sport Management Studies*, 12(62), 251-264. (in Persian).
2. Alizadeh Golrizi, A., Saatchian, V., & Elahi, A. (2014). The comparison among fans loyalty motivations, supportive career and attendance in popular soccer pro-league clubs. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 3(6), 123-135. (in Persian).

3. Brakhas, H., Boroumand, M. R., Dastoom, S., & Bozorgpour, B. (2020). Business management in crisis period: Factors, challenges and strategies (Study of the sports industry in record conditions caused by Coronavirus). *Sport Management Studies*, 13(66), 297-326. (in Persian).
4. Brooks, S. K., Webster, R. K., Smith, L. E., Woodland, L., Wessely, S., Greenberg, N., & Rubin, G. J. (2020). The psychological impact of quarantine and how to reduce it: rapid review of the evidence. *The Lancet*, 395(10227), 912-920.
5. Chakraborty, I., & Maity, P. (2020). COVID-19 outbreak: Migration, effects on society, global environment and prevention. *Science of the Total Environment*, 728(1), 138882.
6. Clarkson, B. G., Culvin, A., Pope, S., & Parry, K. D. (2020). Covid-19: Reflections on threat and uncertainty for the future of elite women's football in England. *Managing Sport and Leisure*, 27(1), 1-12.
7. Corsini, A., Bisciotti, G. N., Eirale, C., & Volpi, P. (2020). Football cannot restart soon during the COVID-19 emergency! A critical perspective from the Italian experience and a call for action. *British Journal of Sports Medicine*, 54(20), 1186-1187.
8. Ebrahim, S. H., Ahmed, Q. A., Gozzer, E., Schlagenhauf, P., & Memish, Z. A. (2020). Covid-19 and community mitigation strategies in a pandemic. *BMJ*, 385(1), 1-2.
9. Evans, A. B., Blackwell, J., Dolan, P., Fahlén, J., Hoekman, R., Lenneis, V., ..., & Wilcock, L. (2020). Sport in the face of the COVID-19 pandemic: Towards an agenda for research in the sociology of sport. *European Journal for Sport and Society*, 2(17), 1-11.
10. Faus, J. (2020). This is how coronavirus could affect the travel and tourism industry. In Reuters and World Economic Forum. Available at: www.weforum.org (Accessed 17 Mar 2020).
11. Gallego, V., Nishiura, H., Sah, R., & Rodriguez-Morales, A. J. (2020). The COVID-19 outbreak and implications for the Tokyo 2020 Summer Olympic Games. *Travel Medicine and Infectious Disease*, 34(1), 1-3.
12. Gilat, R., & Cole, B. J. (2020). COVID-19, medicine, and sports. *Arthroscopy, Sports Medicine, and Rehabilitation*, 2(3), e175-e176.
13. Gössling, S., Scott, D., & Hall, C. M. (2020). Pandemics, tourism and global change: a rapid assessment of COVID-19. *Journal of Sustainable Tourism*, 29(1), 1-20.
14. Guthold, R., Stevens, G. A., Riley, L. M., & Bull, F. C. (2020). Global trends in insufficient physical activity among adolescents: A pooled analysis of 298 population-based surveys with 1· 6 million participants. *The Lancet Child & Adolescent Health*, 4(1), 23-35.

15. Hammami, A., Harrabi, B., Mohr, M., & Krstrup, P. (2020). Physical activity and coronavirus disease 2019 (COVID-19): Specific recommendations for home-based physical training. *Managing Sport and Leisure*, 27(1-2), 20-25.
16. Hellewell, J., Abbott, S., Gimma, A., Bosse, N. I., Jarvis, C. I., Russell, T. W., ..., & Flasche, S. (2020). Feasibility of controlling COVID-19 outbreaks by isolation of cases and contacts. *The Lancet Global Health*, 8(4), e488-e496.
17. Huang, Y., & Zhao, N. (2020). Generalized anxiety disorder, depressive symptoms and sleep quality during COVID-19 outbreak in China: A web-based cross-sectional survey. *Psychiatry Research*, 112954.
18. Hughes, D. (2020). In the frame, road map for Australian sport on an uncertain journey through COVID-19. *Journal of Science and Medicine in Sport*, 23(7), 636-638.
19. Koshle, H., Kaur, R., & Basista, R. (2020). Breakdown of business and workers in India: Impact of Corona virus. Available at: www.papers.ssrn.com (Accessed 20 Mar 2020).
20. Marsh, S., Mhurchu, C. N., & Maddison, R. (2013). The non-advertising effects of screen-based sedentary activities on acute eating behaviours in children, adolescents, and young adults: A systematic review. *Appetite*, 71, 259-273.
21. Maugeri, G., Castrogiovanni, P., Battaglia, G., Pippi, R., D'agata, V., Palma, A., ..., & Musumeci, G. (2020). The impact of physical activity on psychological health during Covid-19 pandemic in Italy. *Heliyon*, e04315.
22. Memish, Z. A., Steffen, R., White, P., Dar, O., Azhar, E. I., Sharma, A., & Zumla, A. (2019). Mass gatherings medicine: public health issues arising from mass gathering religious and sporting events. *The Lancet*, 393(10185), 2073-2084.
23. Millán-Oñate, J., Rodríguez-Morales, A. J., Camacho-Moreno, G., Mendoza-Ramírez, H., Rodríguez-Sabogal, I. A., & Álvarez-Moreno, C. (2020). A new emerging zoonotic virus of concern: The 2019 novel Coronavirus (SARS CoV-2). *Infectio*, 24(3), 187-192.
24. Nicola, M., Alsafi, Z., Sohrabi, C., Kerwan, A., Al-Jabir, A., Iosifidis, C., ... & Agha, R. (2020). The socio-economic implications of the coronavirus and COVID-19 pandemic: A review. *International Journal of Surgery*, 78(1), 185-193.
25. Norouzi Seyed Hossini, R. (2020). Understanding lived experience of Iranian Professional athletes from COVID-19 pandemic (A phenomenological approach). *Sport Management Studies*, 12(61), 217-240. (in Persian).
26. Papaioannou, A. G., Schinke, R. J., Chang, Y. K., Kim, Y. H., & Duda, J. L. (2020). Physical activity, health and well-being in an imposed social distanced world. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 18(4), 414-419.

27. Parnell, D., Widdop, P., Bond, A., & Wilson, R. (2020). COVID-19, networks and sport. *Managing Sport and Leisure*, 27(1), 1-7.
28. Phelan, D., Kim, J. H., & Chung, E. H. (2020). A game plan for the resumption of sport and exercise after coronavirus disease 2019 (COVID-19) infection. *JAMA Cardiology*, 5(10), 1085-1086.
29. Pillay, L., van Rensburg, D. C. C. J., van Rensburg, A. J., Ramagole, D. A., Holtzhausen, L., Dijkstra, H. P., & Cronje, T. (2020). Nowhere to hide: The significant impact of coronavirus disease 2019 (COVID-19) measures on elite and semi-elite South African athletes. *Journal of Science and Medicine in Sport*, 23(7), 670-679.
30. Poursoltani, H., & Saeedi, E. (2020). Identifying the cognitive function of payame noor university students about covid virus 19. *Sport Management Studies*, 12(63), 213-236. (in Persian).
31. Rizvandi, A., Afroozeh, M. S., & Jalilvand, M. (2020). Examining the challenges of sport business in COVID-19 virus period and outlining solutions. *Sport Management Studies*, 12(61), 265-288. (in Persian).
32. Rodríguez-Morales, A. J., MacGregor, K., Kanagarajah, S., Patel, D., & Schlagenhauf, P. (2020). Going global—Travel and the 2019 novel coronavirus. *Travel Medicine and Infectious Disease*, 33, 101578.
33. Solimani, A., Barani, M., Enanloo, S., & Khojasteh, A. (2020). Modeling customer buying behavior sports stores at the time of the corona virus outbreak (Proceedings and post-futures). *Sport Management Studies*, 12(62), 291-314. (in Persian).
34. Stemler, S. (2001). An overview of content analysis. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, 7(17), 137-146.
35. Taub, A. (2020). A new Covid-19 crisis: Domestic abuse rises worldwide. Available at: www.nytimes.com (Accessed April 6, 2020).
36. Tayyebi, B., Asadi, F., & Janani, H. (2020). The Paradigm of Improving the Culture of Sports at Home during the Outbreak of the Coronavirus. *Sport Management Studies*, 12(62), 265-290. (in Persian).
37. Tian, H., Li, Y., Liu, Y., Kraemer, M. U., Chen, B., Cai, J., ..., & Cui, Y. (2020). Early evaluation of Wuhan City travel restrictions in response to the 2019 novel coronavirus outbreak. Available at: <https://www.medrxiv.org> (Accessed February 02, 2020).
38. Toresdahl, B. G., & Asif, I. M. (2020). Coronavirus disease 2019 (COVID-19): Considerations for the competitive athlete. *The American Journal of Sports Medicine and Sports Health*, 12(3), 221-224.
39. Wang, C., Horby, P. W., Hayden, F. G., & Gao, G. F. (2020). A novel coronavirus outbreak of global health concern. *The Lancet*, 395(10223), 470-473.

40. Wen, J., Aston, J., Liu, X., & Ying, T. (2020). Effects of misleading media coverage on public health crisis: A case of the 2019 novel coronavirus outbreak in China. *Anatolia*, 31(2), 331-336.
41. Wilde, T. (2020). Online gaming surge: Steam breaks concurrent user record amid social distancing mandates. Available at: www.GeekWire.com. (Accessed March 16, 2020).
42. Zambrano-Monserrate, M. A., Ruano, M. A., & Sanchez-Alcalde, L. (2020). Indirect effects of COVID-19 on the environment. *Science of the Total Environment*, 138813.
43. Zheng, Y., Goh, E., & Wen, J. (2020). The effects of misleading media reports about COVID-19 on Chinese tourists' mental health: A perspective article. *Anatolia*, 31(2), 337-340.
44. Zhu, N., Zhang, D., Wang, W., Li, X., Yang, B., Song, J., ..., & Niu, P. (2020). A novel coronavirus from patients with pneumonia in China, 2019. *New England Journal of Medicine*, 382(8), 723-733.

استناد به مقاله

علوی، سلمان؛ ذبیحی، اسماعیل؛ علوی، سیدحسین؛ و زر، عبدالصالح. (۱۴۰۰).
 شناسایی پیامدهای کوید-۱۹ بر ورزش ایران. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۳(۶۹)،
 ۳۲۴-۳۶۱. شناسه دیجیتال: 10.22089/SMRJ.2021.9364.3173

Alavi, S., Zabihi, E., Alavi, S. H., & Zar, A. (2022). Identifying the
 Consequences of Covid-19 on Iranian Sports. *Sport Management Studies*,
 13(69), 324-361. (in Persian). DOI: 10.22089/SMRJ.2021.9364.3173

